

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 13	Utgitt 12 april	1948
	Innhold.	Side
Skr.	om omsetn. m. v. av agn	227
»	om bygningsvedtekter for Vigeland bygningsdistrikt	229
»	om vedtekt til bygningslovens § 117 for Berlevåg	234
»	om do. for Vardø	235
Fiskeregler	for Rennebu	236
Skr.	om midlert. endr. av bygningsforskriftenes § 35 (Norsk Standard 427)	237
»	om nye helseføresegner for Askøy	237
»	om Ertegallemyggen	248
»	om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Haram	248
»	om bandtvang for hund i Kviteseid	248
»	om do. i Ankenes	249
»	om regulering av eiendommen Heistad i Eldanger	249
»	om bandtvang for hund i Skåtøy	249
»	om endr. av bygningsforskriftenes § 76 a om oljefyringsanlegg	250
»	om anvendelse av bygnings- og brannloven for strøk ved Skreia st. i Østre Toten	259
»	om do. av bygningsloven for to strøk i Børse	259
»	om regulering av Kjøllefjord i Lebesby	260
Lov	om tillegg til midlert. lov om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring	263
»	om endr. i lov om verneplikt og utskrivning	263
Res.	om utvidelse av Steinkjer	264
»	om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Lunner	273
»	om bemynd. for Forsyningsdepartementet til å gi bestem. om oppsamling m. v. av smøreoljer, transformatoroljer og bryteroljer	276

Skrivelse fra Fiskeridepartementet.

18 mars.

Bestemmelser om omsetning m. v. av agn.

I medhold av midlertidig lov av 5 desember om produksjon, transport og omsetning av agn har Fiskeridepartementet fastsatt følgende bestemmelser:

§ 1. Salg av frossen stor- og vårsild til agn i Finnmark, Troms og Nordland fylker kan bare foretas av Agnsildsentralen, som er en sammenslutning av firmaer som tidligere har drevet slik omsetning. Agnsildsentralens vedtekter skal være godkjent av Fiskeridepartementet.

I Finnmark og Troms fylker, samt i Vesterålen kan salg av slikt agn inntil videre bare skje gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning.

18 mars.

§ 2. Omsetning i Nordland, Troms og Finnmark av annen fersk og frossen agnsild enn den som er omhandlet i § 1 skal inntil videre skje gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning.

Firmaer som vil selge sådant agn gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning skal være godkjent av Fiskeridirektøren.

Fra bestemmelsen om at agn skal selges gjennom S/L Fiskernes Agnforsyning kan det gjøres unntagelser for bestemte distrikter.

Salg fra agnproduserende firmaer direkte til fisker som avhenter silden på produksjonsstedet samt salg av fersk sild til agn fra sildefisker direkte til agnforbruker kan skje uhindret av forannevnte bestemmelser.

§ 3. På betingelser som fastsettes av Fiskeridirektøren skal S/L Fiskernes Agnforsyning ha enerett til omsetning av reke til agn i Lofoten og den del av Steigen sorenskriveri som ligger innenfor Lofoten oppsynsdistrikt, i Vesterålen og i Troms fylke.

§ 4. Det er forbudt for skjellgravere å selge eller på annen måte overdra agnskjell — mytilus modiola — (oskjell, vobskjell, hesteskjell, kuskjell) til andre enn S/L Fiskernes Agnforsyning, likesom det er forbudt for andre enn S/L Fiskernes Agnforsyning å kjøpe eller på annen måte erverve slik agnskjell fra gravere.

Fiskeridepartementet kan fastsette nærmere betingelser for S/L Fiskernes Agnforsynings utøvelse av eneretten til omsetning av agnskjell.

§ 5. Så lenge Lofotoppsynet er satt, er det i Lofoten, Vesterålen og den del av Steigen sorenskriveri som ligger innenfor Lofoten oppsynsdistrikt, forbudt å omsette fersk og frossen sild, skjell, akkar og reker til agn uten at det for vedkommende parti foreligger samtykke fra et utvalg som oppnevnes av Fiskeridepartementet. Utvalget kan fastsette nærmere betingelser for slikt samtykke. Det kan videre kreve agnpartier omsatt på bestemte steder i nevnte distrikt og kan påby lagring av agnpartier som tilføres distriktet.

Ethvert agnparti som aktes omsatt i foran nevnte distrikt, må av vedkommende firma anmeldes til utvalget etter regler som gis av dette.

§ 6. Kasser som brukes til pakking av fersk og frossen agnsild, skal av pakkeren merkes med fullt firmanavn (svimerke, sjablon eller gummistempel).

§ 7. I den tid Lofotoppsynet er satt er det i Lofoten og den del av Steigen sorenskriveri som ligger innenfor Lofotens oppsynsdistrikt forbudt å omsette agn som agent eller kommisjonær med mindre Fiskeridepartementet har gitt tillatelse til å drive slik virksomhet.

Agent og kommisjonær må rette seg etter de bestemmelser om salg og kontroll med salget som fastsettes av Fiskeridepartementet eller med dettes bemyndigelse av Agnutvalget, jfr. bestemmelsene i § 5.

§ 8. Fiskeridepartementet eller den departementet bemyndiger kan dispensere fra disse bestemmelser.

§ 9. Overtredelse av foranstående bestemmelser er straffbar, jfr. midlertidig lov om produksjon, transport og omsetning av agn av 5 desember 1947 § 2.

§ 10. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves følgende bestemmelser:

1. Forskrifter for omsetning av agn (agnskjell unntatt) under torskefiskeriene av 22 desember 1939.
2. Forskrifter for omsetning av agnskjell under torskefiskeriene av 22 desember 1939.

Samtidig bortfaller følgende bestemmelser:

3. Forordning av 23 desember 1940 angående omsetning av akkar.
4. Forordning av 2 februar 1943 om omsetning av agn i Nord-Norge.
5. Forordning av 1 februar 1944 om merking av kasser for agnsild.
6. Forordning av 1 februar 1944 om agnagenter og -kommisjonærer under Lofotfisket.
7. Forordning av 3 februar 1945 om tillegg til bestemmelsene om omsetning av agn.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet som gjeldende inntil videre de av Sør-Audnedal herredstyre, Vest-Agder fylke, i møte 6 mars 1948 vedtatte bygningsvedtekter for Vigeland bygningsdistrikt i Sør-Audnedal herred, dog med en del mindre endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Vedtekt til lovens § 13.

Bygningsrådet skal bestå av lensmannen, helserådets ordfører, brannsjefen, bygningssjefen og reguleringssjefen hvis sådanne blir ansatt, samt minst tre medlemmer med varamenn som velges av herredstyret. Et av medlemmene bør tilhøre det sittende formannskap.

Rådet velger hvert år sin formann og varaformann.

§ 2. Vedtekt til lovens § 26.

Ingen murbygning må gis mer enn 2 etasjer foruten kjeller og loft. Unntak kan i særskilte tilfelle tillates av bygningsrådet, dog

19 mars.

19 mars således at det ikke tillates oppført murbygninger med mer enn 3 etasjer, uten beboelse på loft.

For trebygninger gjelder bestemmelsene i bygningslovens § 114. Trebygningers høyde måles fra planert terreng.

Bygningsrådet kan tillate delvis innredning av kjeller og loft i samsvar med bestemmelsene i bygningslovens §§ 89, 2, 104, 105 og 114. Kjeller og loft medregnes i etasjenes antall hvis denne innredning omfatter mer enn $\frac{1}{3}$ av husets grunnflate.

Hus som oppføres langs vei skal oppføres på like linje og i den avstand fra veien som veiloven påbyr. Foreligger det regulering skal bygningene føres opp i byggelinjen (jfr. § 66). Bygningsrådet kan dog tillate at husene trekkes lenger inn på tomtene i strøk med åpen villamessig bebyggelse.

Ingen tomt for boligbygg må i alminnelighet bebygges med mer enn $\frac{1}{3}$ part av tomtens areal. Bygningsrådet kan i enkelte spesielle tilfelle dispensere fra denne regel.

§ 3. Vedtekt til lovens § 47.

A. Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utgifter til ervervelse av grunn til gate(vei) skal gjelde inntil det maksimum og på den måte som er foreskrevet i bygningslovens § 47.

B. Er det etter vedtektens ikrafttreden ytet refusjon til kommunen for gate-(vei-) grunn til en mindre bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunens utlegg til ytterligere grunnervervelse inntil det maksimum og på den måte som er foreskrevet i lovens § 47.

§ 4. Vedtekt til lovens § 48.

1. En eiendom i regulert strøk må ikke bebygges med mindre det til denne fører gate(vei) godkjent av bygningsrådet, og hvis dette bestemmer det også kloakkledning. Det kan ikke kreves at gaten(veien) skal opparbeides i større bredde enn 8 m, heri innbefattet fortau. Opparbeidelse av gate(vei) og nedlegging av kloakk som foretas av private må gjøres etter forskrifter av vedkommende kommunale myndighet.

Fra disse bestemmelser kan formannskapet gjøre unntak etter å ha innhentet bygningsrådets uttalelse. Tomteeieren må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til, når kommunen forlanger det, å opparbeide gate(vei) og eventuelt kloakk som nevnt i 1. ledd.

2. Grunneieren skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate(vei) og nedlegging av kloakk. Grunneieren er ikke forpliktet til å erstatte kommunen mer enn en halvpart av dens utgifter til opparbeidelse av gaten(veien) i en bredde av inntil 15 m, og ved nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm

diameter. Refusjonsplikten er videre begrenset til foruten under- 19 mars. bygning, også bare å gjelde veidekker av grus og makadam — ikke bruklegging, betong, asfalt eller liknende beslektede veidekker.

3. Hvis gaten(veien) bare kan bebygges på den ene side, skal grunneierens forpliktelser ikke gå lenger enn til å erstatte halvparten av de under punkt 2 omhandlede utgifter.
4. Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten(veien), hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som en enhet.
5. Den grunneier som, etter denne vedtekt er trådt i kraft, har bebygget eller bebygger sin eiendom med bygning som har vindu, dør eller innkjørsel fra en gate(vei) som er opparbeidet etter at vedtekten trådte i kraft, skal erlegge sin andel av erstatningssummen innen 3 måneder etter at oppgave over størrelsen er meddelt ham, eller i høyst 10 årlige terminer mot at det svares 4 % årlig rente av det til enhver tid tilbakestående beløp. For grunneier som bygger senere regnes denne frist fra det tidspunkt da han påbegynner oppførelsen av sådan bygning.
6. Med hensyn til den erstatningsplikt som hviler på en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysning på vedkommende eiendoms folium i panteregisteret.
7. Den refusjon som kommunen tilkommer etter foranstående regler kan i enkelte særlige tilfelle helt eller delvis ettergis av herredstyret.

§ 5. Vedtekt til lovens § 57.

Oppmåling- og kartforretninger betales etter følgende regulativ:

Arealer inntil	500 kv.m		kr. 25
»	mellom 500	» og 1000 kv.m	» 35
»	» 1000	» » 2000 »	» 50
For hver overskytende	500 kv.m til	5000 kv.m deretter	» 5
»	—»—	1000 » » 10000 »	» 5
For kartets tegning betales:			
» arealer inntil	5000 kv.m		» 10
» »	mellom 5000	» og 10000 kv.m	» 15

Betaling erlegges når oppmåling rekvireres.

For kartvitnet betales kr. 2,50.

For frammøte til forlangt kartforretning som må avlyses av grunner som er administrator uvedkommende betales kr. 15. For gjensvar av eldre kartforretning betales 1/3 part av det for den

19 mars. opprinnelige forretning bestemte gebyr. For attest vedkommende grunneiendommer og forandringer i deres areal betales kr. 5. For påvisning av gate(vei) eller byggelinje og/eller angivelse av høyder betales kr. 10.

§ 6. Vedtekt til lovens § 57 a.

Tinglysning av hjemmelsbrev på eiendom eller rettighet som nevnt i bygningslovens § 57, punkt 1 og 2 og innføring i grunnboken kan foretas når det blir forevist attest fra oppmålingsmyndighetene om at kart- og oppmålingsforretning er begjært og at gebyr for forretningen og tinglysningsgebyr er innbetalt. Tilsvarende gjelder for overgang ved arv. Oppmålingsmyndighetene kan i så fall forlange at grensene er fastlagt i marken før attest utstedes.

§ 7. Vedtekt til lovens § 61.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, og ingen eldre bygning innredes eller tas i bruk til dette øyemed uten at det til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Det samme gjelder for bygninger bestemt til opphold for dyr. I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

§ 8. Vedtekt til lovens § 62.

Grunnstykker som ligger utenfor regulert strøk må for å kunne bebygges, enten være beliggende ved en for offentlig ferdsel bestemt vei eller være tilknyttet sådan ved en av bygningsrådet godkjent atkomst. For så vidt denne ikke tilhører den byggende, skal den være ham varig sikret ved tinglyst erklæring fra eieren, eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

§ 9. Vedtekt til lovens § 63.

1. Bygningsrådet kan forby anlegg av bedrifter og opplegg som det finner særlig ildsfarlige eller forbundet med sanitære eller andre ulemper, så som røyk, lukt, støv og liknende. Det kan også avgjøre plaseringer av slike bedrifter og opplegg.
2. Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. Foruten de i bygningslovens § 63, 1, omhandlede hensyn til de omboende skal det ved bedømmelsen av om tillatelse bør gis til anlegg av bensinstasjoner og tankanlegg også tas hensyn til hvorvidt anlegget vil virke sjenerende for ferdselen eller skjemmende for vedkommende strøk.

§ 10. Vedtekt til lovens § 75.

I åpen bebyggelse må bak- og sidebygning samt uthus ikke oppføres uten særskilt tillatelse av bygningsrådet.

§ 11. Vedtekt til lovens § 97.

Der hvor bygningsrådet finner det påkrevd kan det påby anbringelse av snøfangere og stiger av ildfast materiale.

19 mars

§ 12. Vedtekt til lovens § 98.

Fra bygninger som inneholder beboelsesrom eller arbeidsrom, og fra andre bygninger som ligger til gate, skal takvann samt vann fra balkonger og liknende ledes direkte til kloakkavstikker eller på annen betryggende måte som bygningsrådet godkjenner. Denne bestemmelse kommer også til anvendelse på andre bygninger hvor det etter bygningsrådets skjønn anses nødvendig.

Tak som har fall mot nabo og mindre avstand enn 2,5 m fra nabogrunn skal i alle tilfelle forsynes med tak- og avløpsrenne. Rennene skal være av ildfast materiale.

§ 13. Vedtekt til lovens § 116.

For de for gardsbruk, gartnerier og hønserier nødvendig uthusbygninger (stall, fjøs, låve og liknende) som har en avstand av minst 50 m fra nabogrunn og minst 20 m fra midt av vei åpen for alminnelig ferdsel kan bygningsrådet med helserådets samtykke helt eller delvis fritta for bestemmelsene i bygningsloven, vedtekter og forskrifter.

Bygningsrådet kan tillate at det ved våningshus, tilhørende gårdsbruk utføres hovedreparasjoner og mindre til- og påbygninger uansett husenes innbyrdes avstand og størrelse, men for øvrig etter bygningslovens bestemmelser.

Lysthus, flyttbare byggverk og liknende, mindre eller midlertidige bygninger som etter bygningsrådets skjønn ikke kan sjenere naboene eller andre kan av bygningsrådet unntas fra bygningslovens bestemmelser.

§ 14. Vedtekt til lovens § 129.

Bygningsrådet kan, når det finner det påkrevd, forlange at det ved bygge- og nedrivningsarbeider sørges for tilstrekkelig beskyttet oppholdsrom for arbeiderne i hvilepausene og fornødent privet eller pissoar på byggestedene.

§ 15. Vedtekt til lovens § 137.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 137.

Herfra kan bygningsrådet dispensere, når det finner at arbeidets art eller ubetydelige omfang gjør det ubetenkelig.

§ 16. Vedtekt til lovens § 144.

For behandling av bygningsanmeldelser m. v. erlegges gebyr etter følgende regulativ:

1. Ved innlevering av bygningsanmeldelse betales kr. 10
2. For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av den fornødne attest erlegges for nye bygninger:
For 1 etasjes høyde med bebygget grunnflate

19 mars.	inntil 25 kv.m		kr. 10
	» 75 »		» 20
	» 100 »		» 40
	» 150 »		» 50
	» 200 »		» 60
	og derover for hver 100 kv.m eller del derav et tillegg av		» 10

For hver følgende full etasje eller mesaninetasje tillegges en halvdel av hva det er bestemt for første etasje.

Ved påbygning eller underbygning beregnes kun for den eller de etasjer der tilføyes, og er det kun en del av etasje betales etter dennes flateinnhold.

For uthus på gardsbruk og for lukkede og åpne skur beregnes en fjerdedel av det i denne paragraf ansatte gebyr for tilsyn.

Gebyrene beregnes av bygningsrådet og påføres vedkommende attest eller dokument. De betales kontant eller senest ved utstedelse av attest.

§ 17. Vedtekt til lovens § 146.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

19 mars.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924, jfr. landkommunelovens § 24, stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Berlevåg formannskap, Finnmark fylke, i møte 25 februar 1948 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 117, dog med noen mindre endringer foretatt av departementet.

Samtidig bortfaller § 16 i reguleringsvedtektene for Berlevåg, stadfestet 21 august 1947, under henvisning til stadfestet vedtekt til bygningslovens § 117.

Vedtekten lyder så:

Til lovens § 117.

1. Fiskebruk, fiskeoljefabrikker og lignende tillates kun i bestemt avgrensede strøk fastlagt i reguleringsplanen.

2. Framstilling av sildolje, sildemel, fiskemel og lignende i forbindelse med tørker skal foregå i egne rom i helt ildfast bygning.

I bygning for framstilling av tran, fiskeolje og lignende skal rom med ildsted ha ildfast golv, vegger og tak og ildsikre, selvlukkende dører.

Kjelehus må utføres i samsvar med kjelkontrollens forskrifter.

3. Lagring av tran, sildolje, fiskeolje og lignende skal, hvis 19 mars.
lageret er over 150 tønner, foregå i ildfast bygning.

4. Behandling og lagring av fisk og annet kan foregå i tre-
bygning med ikke over 300 m² bebygget grunnflate og høyde til
raft ikke mer enn 7 m over kaiplanen (eller planert terreng).
Høyden til mønet må ikke være mer enn 9 meter over kaiplanet (eller
planert terreng). Bygningsrådet kan med brannstyrets samtykke til-
late 2 slike trefløyer hver på 300 m², når de blir skilt fra hverandre
med minst 6 meter lang, helt ildfast (golv, vegger og tak) blokk
med brannsikker innredning minst like høy som den høyeste og bred
som den bredeste av fløyene.

Åpninger mot trefløylene må ha ildsikre og selvlukkende dører.
Avstandene til nabogrense skal minst være så stor som for-
langt i bygningslovens § 115.

Takoppbygg for heis kan tillates. Beboelsesrom tillates ikke,
jfr. bygningslovens § 104.

Hvor slike bygninger plasseres minst 30 meter fra nabogrense,
kan bygningsrådet med brannstyrets samtykke, tillate større areal
og høyde enn foran nevnt, såfremt mulig ildstedsrom utføres med
ildfaste golv, vegger og tak og ildsikre, selvlukkende dører. I slike
bygninger må det ikke innredes beboelsesrom, jfr. bygningslovens
§ 104.

5. Bygningsrådet kan, uansett de ovennevnte bestemmelser, til-
late at skur som utelukkende brukes til sløyting, føres opp i én etasje
på kai.

6. For rorbuer, egnebuer, andre beboelseshus, kontorbygninger
og lignende gjelder bygningslovens vanlige regler.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

19 mars.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924
stadfester departementet som gjeldende inntil videre den av Vardø
bystyre i møte 19 februar 1948 vedtatte vedtekt til bygnings-
lovens § 117 for Vardø.

Vedtekten lyder så:
Til lovens § 117.

1. Fiskebruk, fiskeoljefabrikker og lignende tillates kun i be-
stemt avgrensede strøk fastlagt i reguleringsplan.

2. Framstilling av sildolje, sildemel, fiskemel og lignende i for-
bindelse med tørker skal foregå i egne rom i helt ildfast bygning.

I bygning for framstilling av tran, fiskeolje og lignende skal
rom med ildsted ha ildfast golv, vegger og tak og ildsikre selv-
lukkende dører.

Kjelehus må utføres i samsvar med kjelkontrollens forskrifter.

19 mars. 3. Lagring av tran, sildolje, fiskeolje og lignende skal hvis lageret er over 150 tønner, foregå i ildfast bygning.

4. Behandling og lagring av fisk og annet kan foregå i trebygninger med ikke over 300 m² bebygget grunnflate og høyde til raft ikke mer enn 7 m over kaiplan (eller planert terreng).

Høyden til møne må ikke være mer enn 9 meter over kaiplan (eller planert terreng). Bygningsrådet kan med brannstyrets samtykke tillate to slike trefløyer, hver på 300 m², når de blir skilt fra hverandre med minst 6 meter lang, helt ildfast (golv, vegger og tak) blokk med brannsikker innredning minst like høy som den høyeste og bred som den bredeste av fløyene. Åpninger mot trefløyene må ha ildsikre og selvlukkende dører. Avstandene til nabogrense skal være dobbelt så store som forlangt i bygningslovens § 115. Tapoppbygg for heis kan tillates. Beboelsesrom tillates ikke, jfr. bygningslovens § 104. Hvor slike bygninger plasseres minst 30 meter fra nabogrense, kan bygningsrådet med brannstyrets samtykke, tillate større areal og høyde enn foran nevnt, såfremt mulig ildstedsrom utføres med ildfaste golv, vegger og tak og ildsikre selvlukkende dører. I slike bygninger må det ikke innredes beboelsesrom, jfr. bygningslovens § 104.

5. Bygningsrådet kan, uansett de ovennevnte bestemmelser tillate at skur som utelukkende brukes til sløyng, føres opp i én etasje på kai.

6. For rorbuer, egnebuer, andre beboelseshus, kontorbygninger og lignende gjelder bygningslovens vanlige regler.

20 mars. **Fiskereglar for Rennebu herad, Sør-Trøndelag fylke.**

I medhald av lov om fredning av ferskvannsfisk frå 2 juni 1933, jfr. kongeleg resolusjon frå s. d., har Landbruksdepartementet 20 mars 1948 fastsett desse reglar for innlandsfisket med unnatak av lakse- og sjøaurefisket:

1. Alt fiske er forbodi frå og med 15 september til og med 31 oktober.

For fiske etter røye på dei vanlege gyteplassane til røya, når dei ikkje ligg nærmare elve- eller bekkeos enn 100 meter, er likevel fredingstida frå og med 5 oktober til og med 31 oktober.

2. Til kvar tid er det forbodi å bruka desse reiskapar og fangstmåtar:

a. Lyster og annan reiskap med spiss eller krok som ikkje er rekna på å verta slukt av fisken.

b. Oter og liknande reiskap.

c. Line med meir enn to krokmar.

d. Bruk av eldslys eller anna kunstig lys.

e. Sløe.

f. Teine.

g. Sekk.

h. Not.

i. Garn. Dette gjeld likevel ikkje garn til fangst av røye på dei vanlege gyteplassane til røya når garn har ei moskevidd på minst 32 mm rekna frå knutes til knutes midpunkt i våt stand.

j. Håv. Dette gjeld likevel ikkje håv som nyttast til hjelpereiskap.

k. Demming av elv og bekk.

l. Jaging og driving.

3. Fangen aure som er mindre enn 25 cm rekna frå snute-spissen til enden av dei mellomste strålane på halefinnen, skal ein straks og mest mogeleg uskadd settja ut i vatnet att.

4. For vassdrag som grensar mot granneherad, gjeld desse reglar berre dersom det er fastsett tilsvarende føresegner for nemnde herad.

5. Brot på desse reglar er straffbart.

6. Desse reglar vert sett i kraft 1 mai 1948.

Frå same tid vert fiskereglar for Rennebu herad frå 26 januar 1940 sett ut or kraft.

20 mars.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

20 mars

I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at § 35, jfr. § 127 punkt 10, i departementets bygningsforskrifter av 6 oktober 1928 midlertidig endres således:

De tillatte spenninger for armeringsstål som nevnt i Norsk Standard 427 kan for bolig- og forretningsbygg inntil videre forhøyes til:

1. St. 37 forhøyes fra 1 200—1 400 kg/cm² for D-betong og bedre.

2. St. 52 forhøyes fra 1 600—1 800 kg/cm² for C-betong eller bedre.

For plater med h 10 cm blir forhøyelsene tilsvarende.

Skriv frå Sosialdepartementet.

22 mars.

I medhald av sunnhetslova av 16 mai 1860 § 11, jfr. § 4 og kongeleg resolusjon av 23 mai 1947, vert gjeve godkjenning på vedtak av Askøy heradstyre, Hordaland fylke, i møter 1 og 17 desember 1947 om nye ålmene helseføresegner for Askøy herad.

Dei ved kongeleg resolusjon av 16 september 1903 godkjende helseføresegner for Askøy vert sett ut or kraft frå den tid dei nye helseføresegnene tek til å gjelde.

22 mars.

Helseføresegnene lyder så:

Tilsynsmenn og helserådskrinsar.

§ 1. Askøy herad skal vera delt i krinsar med kvar sin tilsynsmann. Tilsynsmennene vert vald i fyrste helserådsmøte i valgperioden. Tjenestetidi er den same som for heradstyremedlemmer.

I kvar sin krins pliktar tilsynsmennene:

- a. å føre tilsyn med helsetilhøvi,
- b. å sjå til at helseføresegnene vert haldne,
- c. å melda frå til ordføraren i helserådet om alt som dei meiner strider mot helseføresegnene,
- d. å sjå til at sjukdomstilfelle, som kan ottast vera smittsame, vert granska av lækjar,
- e. å hjelpa ordføraren i helserådet med å kontrollera at gjevne føresegner og påbod vert haldne, serleg når det gjeld å stogga spreiding av smittsame sjukdomar og epedemiar,
- f. å vera helserådsformannen til hjelp på annan måte der det trengst.

Om bustader.

§ 2. Nybygging, ombygging eller flytting av hus skal meldast til helserådet, og desse reglar må då fylgjast:

- a. Mellom bustadrom og stall, flor, grisehus, do og liknande må avstandet minst vera 10 m. Mindre må avstandet heller ikkje vera mellom bustadhus og andre hus som bustadhuset har vindauga mot.
- b. Grunnen som huset skal stå på, må vera fri og solrik. Det må ikkje vera sig til grunnen frå uthus, gjødselplass eller rennesteinar.
- c. I avstand av 6 m kring huset må grunnen vera vel avgrøfta, slik at alt over- og grunnvatn fær fritt avlaup. All matjord må takast bort frå sjølv byggegrunnen.
- c. Hus som skal brukast til bustad, skal byggjast på ein grunnmur, som skal vera minst 30 cm høgare enn jordi omkring. Grunnmuren må vera forsvarleg tetta og isolert so ikkje rotter eller mus kan trengja opp i huset. Er det ikkje kjellar under huset, må det vera minst 60 cm mellom golvet og grunnen. Grunnmuren må forsynast med trekkhol, minst 150 kv.cm store på minst 2 sider.
- d. Kjellargolv skal vera støypt. Kjellarmuren skal innvendes vera tetta med sementmørtel som ikkje må vera av magrare blanding enn 1 : 3. Opningar kring røyr og ledningar som går gjennom muren må tettast med sementmørtel av blanding 1 : 2. Vindaug

i kjellar skal ha heile glas eller vera forsynt med netting med maskevidde ikkje over $\frac{1}{2}$ ". Ventilasjonsopringar skal vera dekt med netting av same storleik. 22 mars.

Etter serskild søknad til helserådet kan det gjevast løyve til å innreida og bruka kjellar til bustadrom. Skal kjellar brukast til butikk eller verkstad må det meldast til helserådet, som då gjev turvande tilvising med omsyn til innreidnad og liknande.

e. Rom som skal brukast til bustad skal vera minst 2,30 m frå golv til tak. Det samla flatemål av vindauga skal vera minst $\frac{1}{10}$ av golvflata. I rom med berre eit fag skal heile vindauga kunne latast opp. Der det er fleire fag, skal minst halvparten kunna latast opp.

Golv i nedste høgdi skal vera doble med tørr fyll imellom eller isolert på annan forsvarleg måte.

I bustadrom må ikkje setjast kokeomn med mindre han er forsynt med skikkelig avtrekk for damp.

§ 3. Husdyr, med undantak av katt og hund, må ein ikkje ha i hus som har vegg eller tak sams med bustadhus.

§ 4. Tenestefolk må skaffast romslege, tette og sunne soverom, serskilt for kar og kvende.

§ 5. Finn helserådet at rom som skal tena til bustad eller verkstad, er helseskadelege antan fordi dei er gisne, har for lite ljøs og luft, er råde, ureinslege, eller det er for mange menneske stuva saman, kan det setja forbod mot at dei vert brukte til dess feilane er retta.

Om privet og W.C. (vassklosett).

§ 6. Til kvart bustadhus skal vera eit do som antan skal ha kaggerom med ein eller fleire kaggar — eller støypt kum med tett lokk. Kaggeromet skal vera forsynt med luftavtrekk. Kaggar eller kum skal tømast før dei vert for fulle.

Frå do må det ikkje vera tilsig til veg, hustuft eller til drikkevatt for menneske eller dyr.

Doet skal alltid haldast reint og i god stand. Golv og kaggerom skal ha sementert grunn minst 5 cm over jordsmonnet. Doet må ikkje ha vegg sams med rom som vert brukt til lagring av matvaror. Det skal ha vindauga ut mot det fri. Vindauga skal kunna opnast.

Til møte- og forsamlingshus skal det vera do og pissoar som stetter kravi når det er større folkesamlingar. Det skal vera sers do for menn og for kvinner. Der skal alltid vera skikkeleg ljøs.

W.C. må ikkje leidast beinveges ut i elvar, bekker eller vatn, men skal gå gjennom rensekum, godkjent av helserådet.

22 mars.

Om bossavfall og kloakker.

§ 7.

a. Tun og gardsrom skal haldast reine.

Boss og anna avfall som kan tena til næring for rotter, må ikkje kastast utanfor husi eller i opne kloakkar, men samlast i boss-spenn eller bosskassar som har tett lokk og som er slik laga at rotter ikkje kan gnaga seg gjennom dei. Dei skal til kvar tid vera heile og i god stand. Tømming skal skje so ofte at det ikkje vert overfylling. Boss og avfall må ikkje tømmast i elv eller vatn, men gravast ned eller leggjast i kompost som må påfyllast jord slik at det er god tildekking. Bossopplag må ikkje leggjast slik at det gjev tilsig til bustadhus, granne-eigedom, offentleg veg eller vasskjeldor som er til bruk for folk eller dyr, og må ha minst 15 m avstand frå slike stader. I alle høve skal opplag av boss og avfall vera slik ordna at rotter ikkje kan koma til å få næring derfrå.

b. Kloakkleidningar, offentlege og private, må ha helserådet si godkjenning.

c. Huseigar kan påleggjast å leggja kloakkledning frå sitt hus til offentleg kloakk når avstandet ikkje er over 32m. Helse-rådet fastset tidi for gjennomføring av slikt arbeid. Kloakken må ha fall som kan godkjennast og må byggjast av materialar og på slik måte at helserådet kan godkjenna det.

d. Kloakkar med det som til høyrer, skal vera frostfrie. Dei skal vera soleis laga at dei skaffar nok avlaup og lett kan reinskast opp. Dei skal alltid vera i god stand, reine og frie for tev.

e. Til kloakkanlegg inne i hus skal det vera vasslås.

f. Kloakkar må ikkje leidast ut i elv, bekk, granne-eigedom eller veggroft utan løyve frå helserådet. Der helserådet finn det turvande, skal det lagast rensekummer eller septiktank.

g. Skadelege eller illeluktende væsker frå fabrikkar eller andre anlegg må leidast gjennom røyrrar eller på annan måte skaffast avlaup, som helserådet godtek, og må ikkje utan helserådet si godkjenning leidast inn i offentleg kloakk. Leidningar frå slike anlegg må korkje beinveges eller gjennom samleikum koma i samband med private røyrleidningar.

§ 8. Gjødsling må gå for seg på slik måte at ein mest mogleg unngår stank. Ublanda latrinegjødsl eller annan illeluktande avfallsgjødsl må ikkje brukast nærmare bustad eller butikk enn 15 m. Samlestader av gjødsl må haldast mest mogleg luktfri.

Føring av gjødsl eller boss på offentleg veg, eller veg som fleire har bruksrett til, må ikkje gå for seg i kar eller vogner som er utette eller for fulle, slik at noko vert spilt på vegen.

22. mars.

Om reinsemd.

§ 9.

- a. Det er plikt for kvar einskild å halda bustaden og seg sjølv rein. Bustadene må stendigt haldast reine og vel utlufta, og dette må skje på slik måte at det ikkje er til ulempe for andre som bur i huset, eller for grannar.
- b. Skadeinsekter må ein søkja utrydda. I bustadshus, flor, grisehus, hønsehus — i butikkar, verkstader og andre rom der det kan vera naudsynt, må det i sumarhalvåret brukast godkjente kjemiske utrydjingsmidlar etter bruksretteledning som fylgjer ved kjøp av slike preparat.
- c. Huseigaren er ansvarleg andsynes helserådet for at husrom vert skikkeleg reingjort når nokon flytter ut og før nye leigarar flytter inn.
- d. I kjøken for møtehus, kaféar, verksemdar og liknande, der det vert stilt til og servert mat, skal «Føresegner om oppvask av bordstell» fastsette ved kongelege resolusjonar av 2 februar 1934, 29 oktober 1936 og 4 mars 1938, jfr. rundskriv frå Sosialdepartementet 30 juni 1939, til kvar tid vera oppslegne på slik måte som fastsett. På slike stader skal brukast godkjent koppekokar (oppvaskemaskin).

I møterom og liknande må det vera ventilasjonsanlegg som skal godkjennast av helserådet.

Om drikkevatn og brunnar.

§ 10.

- a. Brunn eller annan stad der ein tek drikkevatn må ikkje skitnast til eller liggja slik at det er fåre for tilsig frå bustadhus, flor, do, gjødselsplass eller onnor samling av ureinske frå dyrka mark eller frå jordbotn, som på noko vis har vorte urein.
- b. Brunnen må gjerast so djup og romsleg som råd er. Det må vera fall frå øvste kanten av brunnen til lendet kring. Brunnen må vera forsynt med overbyggnad og tett lokk som kan låsast att. Øvste delen av brunnveggene må vera støypte eller sementera so ikkje overvatn kjem inn i brunnen.
- c. Vert vatnet teke opp med bytte, skal ei slik bytte ikkje brukast til noko anna. Det er forbode å bruka snart eit snart eit anna kjerald til å taka opp vatn med.
- d. Tropnedgang til brunnane er forbode og like-eins er det forbode å hava brunnar inne i hus og fjøs.
- e. Helserådet kan setja ein tidsfrist på 1 år til å vøla brunnar som ikkje er etter fyresegnene, eller til å få bygt nye.

- 22 mars. f. I eller ved vass-samlingar der ein tek drikkevatn, eller elvar og bekkjer som fører til slike stader, må vasking, gjødsling eller annan tilsulking ikkje gå for seg.
- g. Frå vassdrag eller vass-samling som vert tilsulka av naudsynleg gjødsling må det ikkje takast drikke- eller matvatn.

Om mjølkestell.

§ 11.

- a. Mjølke må stellast med største reinsemd. Dei som skal mjølke, må fyrst vaska hendene og vaska eller turka kusenane med ein rein klut.
- b. Kjørel, mjølkespann og silar må haldast godt reine med vasking og skyljing i sodavatn og kokande vatn. Glassur og fortinning må vera heil og i god stand.
- c. Mjølke må ikkje stå i rom der ein bur. Rom der ein har mjølke ståande, må haldast reine og vaskast ofte.
- d. Sal av mjølke frå sjuke kyr er strengt forbode.
- e. Floren må haldast grundig rein og må kalkast minst ein gong om året. Han må vera ljøs og luftig.
- f. Helserådet kan forby sal av mjølke og mjølkeprodukt frå gardar som har usanitær mjølkedrift.

Industrielle verksemdar.

§ 12. Helserådet skal ha tilsyn med alle industrielle verksemdar anten dei er store eller små. Produksjons- og lagringsstader for næringsmidlar kjem ogso inn under helserådet sitt tilsyn. Dei som eig eller driv slik verksemd, har plikt til å etterkoma påbod som vert gjeve av helserådet.

Nye industritiltak som fører med seg ureinskap, usunn lukt eller giftig gass som er skadelege for arbeidarar eller grannar, må på førehand godkjennast av helserådet. Det må leggjast fram detaljerte planar for anlegget. Helserådet kan nekta tiltaket fremja, dersom det ikkje vert gjeve trygd for fullgode sikringsrådgerder. Slike verksemdar som alt er i gang, skal retta seg etter helserådet sine vedtak om sanitære ombøter.

Dersom arbeidarane ved ei verksemd til vanleg held måltidene sine innan verksområdet, skal det vera ordna med sers matrom, som berre skal brukast til dette føremålet. Romet skal vera forsynt med bord og sessar. Det skal til kvar tid vera reint og utlufta. I den kalde årstidi skal det vera oppvarma. I eller attmed matromet skal det vera høve til å vaska hendene. Til det bruket skal det alltid vera å finna vatn, såpe og reint handklede.

Verksemder som brukar arbeidarar av b  e kjønn, skal ha eit 22 mars. do for kvinner og eit for menn. For slike privet gjeld reglane i    6.

For barakker eller liknande som skal nyttast til innlosjering av arbeidsfolk, gjeld reglane i    2 punkt e og    5. Der skal vera nok utrom til plasing av arbeidsklede og anna ty.

Utsal og lagring og sending av næringsmidlar.

   13.

- a. Rom der matvarer er til sals, skal vera romslege og ljose. Dei må ikkje brukast til bustad eller kj  ken. Golv, tak, vegger, disk og inventar skal vera i slikt stand at dei lett kan haldast reine.
- b. Golvet må ikkje kostast, men vaskast kvar dag. Hovudreingjeri minst ein gong kvart halvår. Disken skal vaskast grundig kvar dag.
- c. Matvarer skal, so langt det let seg gjera, haldast i tette sk  p eller skuffer. Dei må ikkje leggjast i opne kassar eller kj  rerd på disk eller golv. Til innpakning av matvarer må berre brukast reint papir av det vanlege slaget rekna til slikt bruk.
- d. Tenarskapet (ekspedit  rar) må handsama matvarer med største reinsemd. Dei skal mest mogleg unngå    r  ra matvarer med hendene. Er dei fork  lte eller sjuke, bør dei ikkje gjera teneste. Til kaker, finere bakarvarer og kj  tp  legg skal brukast metallklype eller liknande.

I utsalsromet, eller i eit rom attmed, skal det vera rikeleg høve for tenarskapet    vaska hendene. Til det bruket skal det alltid vera r  d    finna reint vatn, såpe og reint handklede.

- e. I alle utsal for matvarer skal det ved godt synleg oppslag vera forbode kundane    fingre med andre varer enn dei dei sjølve kjøper.
- f. Bruksting som vekter, m  lekar og liknande må vera heilt reine. Glassur og fortinning må vera heil. Jernkar utan fortinning må ikkje brukast.
- g. Varer som løk, gamalost, petroleum og liknande må ikkje lagrast eller plasserast slik at dei fører usmak eller lukt over til andre ut  lelege matvarer som mj  lk, fløyte og liknande.
- h. Utsalsstader skal vera fri for rotter og haldast mest mogleg fri for fluger. Lagerrom for matvarer skal vera turre og luftige og fri for rotter, mus og skadeinsekter. Dei må stendig haldast forsvarleg reine.
- i. Sending av brødvarer må skje i rein innpakning, tildekte k  rger, kassar eller vogner som dagleg må ettersj  ast og haldast reine. Til sending av frukt, bær og grønsaker må brukast rein

- 22 mars. embalasje. Kjøtt og fisk må ikkje transporterast i ureine vogner og skal vera tildekt med reint lerreflt eller presenningar, so dei ikkje tek skade av sol og støv eller regn og rusk.
- j. Helserådet kan forby sal eller overdraging eller anna bruk av skjemde nærings- eller nyttingsmidlar, like-eins bruksting som inneheld giftige to. Helserådet kan taka ut prøver til nærmare gransking. Næringsmidlar må ikkje, for å halda seg betre eller av andre grunnar, tilsetjast helseskadeleg to. Heller ikkje må det tilsetjast noko som kan løynd at ei vara er skjemd. Helserådet kan krevja helseskadelege varer utleverte og kan gjera dei til inkjes utan å gjeva vederlag til eigaren.
- k. I alle utsal for matvarer er det forbode å spytta på golvet og å røykja.

Om bakeri.

§ 14.

- a. Bakeri skal vera ljose og til kvar tid godt utlufta. Golv, vegger og tak skal vera i slikt stand at dei er lett å halda reine.
- b. Golvet skal vaskast grundig kvar dag etter at arbeidet er slutt. Tak og vegger skal vaskast minst ein gong kvart halvår.
- c. Bakeri og tilhøyrande lagerrom må ikkje brukast til anna enn føremålet. Ting som ikkje skal brukast i bakeriverksemd, må ikkje plasserast i slike rom.
- d. Alle bruksting som vert nytta til baking skal haldast vel reine. Mjølsekker skal ein kosta av før dei vert tekne inn i bakeriet.
- e. Dei som gjer teneste i bakeri, skal vera kledde i reine lerrefltkle. Før arbeidet tek til, skal ein vaska hender og armar. Det skal vera lett høve til vaskestell med såpe og reint handklede.
- f. All slags bruk av tobakk i bakeri er forbode.
- g. Bakarar som lid av hudsjukdom på hender eller armar, må ikkje gjera teneste i bakeri.

Om smittsam sjukdom.

§ 15.

- a. Lækjar som praktiserar i heradet, er pliktig til å melda frå til ordføraren i helserådet om kvart tilfelle av smittsam sjukdom som kjem under oppsyn av det offentlege. Like-eins skal han melda alle alvorlege sjukdomstilfelle som truleg kjem av skjemde eller forfalska næringsmidlar, eller bruk av ting som inneheld giftemne.
- b. Når ein tuberkuløs flytter, skal både inn- og utflytting meldast til ordføraren i helserådet av vedkomande husvert. Tuberkuløs

- som er på vitjing eller eller tek opphald som landliggjar, skal 22 mars ogso meldast.
- c. Sjukdomstilfelle som ein kan tru er av smittsamt slag, pliktar husfar eller husbond å melda til helserådet snarast råd er. Han pliktar å syta for at den sjuke og den som steller med den sjuke, vert halden for seg sjølv til dess lækjar kan koma. Husfolki må ikkje vera saman med andre då, og dei må halda seg borte frå møte eller samkomer. Born frå slike hus må ikkje søkja skulen før løyve til dette er gjeve av helserådsordføraren.
 - d. Husrom, klede, møblar og andre bruksting i hus, der det har vore smittsam sjukdom, må ikkje nyttast eller gjevast andre til bruk eller eigedom, før dei er desinfisert etter gjeldande føresegn. Slik desinfeksjon skjer etter nærmare påbod av helserådsordføraren.
 - e. Farty i hamn eller under land må retta seg etter helserådet si avgjerd.
 - f. I tilfelle smittsam sjukdom i husstand som driv handelsnæring, kan helserådet mellombels forby verksemd, so lenge det er fåre for smitteoverføring.

Om kampen mot rottene.

§ 16. Den som har fast eigedom, anlegg eller driv verksemd knytt til fast eigedom, skal etter føresegn under § 17 punkt e minka levevilkåri for rottene mest mogleg. Desse tiltaki går ut på rottekrig og rottesikring.

Rottekrig.

- a. Minst ein gong om året, vår eller haust, skal rasjonell rotteutrydding gjennomførast i heile heradet. Helserådet skal ved oppslag eller på annan tenleg måte kunngjera tidspunktet for rottekrigen.
- b. Før rottekrigen tek til, skal det vera grundig opprydding i kjellar, uthus, på loft o. l. stader. Det skal samstundes sytast for at rottene ikkje fær koma til næringsmidlar, at alle bosskassar og boss-spann er i orden (sjå § 7 punkt a) og at det ikkje ligg matrestar bortslengd nokon stad der rotta kan nå i dei.
- c. Deretter vert det lagt ut giftåter av godkjend slag alle stader der rotta kan vanka. Bruksrettledning for det giftslaget ein nyt tar må nøgje fylgjast.
- d. Utlegging av giftåter skal skje på same dag i heile heradet.

22 mars. Etter 3—4 dagar skal dei utlagde åtene som ikkje er fortært, sankast saman og brennast.

e. Ater kan leggjast ut av ein rotteutrydjar, godkjend av helse- rådet, eller når helserådsordføraren finn det forsvarleg, av eigar, styrer eller vaktmeister på vedkomande eigedom. Den som legg ut åter, er ansvarleg for at bruksrettleiingi og reglane for rotteutrydjing vert fylgd.

f. Dei utgifter rottekrig og rottesikring fører med seg, skal berast av eigaren av fast eigedom eller anlegg, eller den som driv verksemd knytt til fast eigedom.

Dersom privat eigar ikkje gjennomfører påbodne tiltak, kan helse- rådet få dei gjennomført på eigaren sin kostnad, eller eiga- ren kan tvingast til å etterkoma pålegget med dagleg gåande mulkt fastsett av politiet.

g. Eigaren eller helserådsordføraren (eller den han gjev fullmakt) skriv ut tinging på godkjend rotteutrydjar når det skal leggjast ut gift.

Rottesikring.

§ 17.

a. Rottesikring går ut på å hindra rottene i å trengja seg inn i hus eller på annan måte søkja næring i matemne eller bossavfall (sjå § 2, punkt c og d, § 7, punkt a og § 13, punkt h).

b. I uthus (flor, stall, grisehus, hønsehus) og lagerrom for korn og andre matvarer skal alle ytterdører slutta heilt til. Heilt nede skal det vera påslått ei 30 cm høg plate av galvanisert jern, blekk eller liknande.

c. Alle opningar kring røyrrer, ventilasjonsopningar o. l. skal vera forsynt med rist eller netting.

Matrestar skal dagleg takast bort frå grise- og hønsehus.

d. I pelsdyrgardar skal matrestar på bakken under og kring buri dagleg takast bort og om vinteren leggjast i rottesikre kar. Om sumaren skal alt slikt avfall brennast eller leggjast i kompost eit godt stykke frå pelsdyrgarden og dekkjast med jord.

Revefôr må lagrast i tette kassar eller kar. Tomme fiske- og innmatkassar skal brennast, om dei ikkje straks etter bruken vert reingjort.

Om tettbygde strok.

§ 18.

For tettbygde strok av heradet skal desse tilleggsreglane gjelda:

a. Når nokon legg planar for nybygging (veg- og gateanlegg, husbygging), skal helse- rådet få høve til å segja si meining.

- b. Vegar med rennesteinar eller grøfter som til høyrer, skal hal- 22 mars.
dast reine av vedkomande hus- eller grunneigar. Gardsrom,
gangar og smog mellom husi må haldast fri for stank og
ureinske. Helserådet kan gjeva påbod om serlege innretnin-
gar for bosstøpping.
- c. Helserådet kan setja totalt forbod mot husdyrhald, der det på
grunn av busetnaden fører med seg so utålande tilhøve at det
ikkje kan rettast på. Grisehald er tillate berre på det vilkår
at grisene vert halde i grisehus.
- d. Gjødsling må skje på slik måte at stank mest mogleg vert
unngått. Ublanda latringjødssel eller annan illeluktande gjødssel
må ikkje brukast nærmare bustadhus eller allmannaveg enn
10 meter, med mindre gjødselen straks vert nedmolda. Sam-
ling av gjødssel som luktar eller som er slik at gjødselpartiklane
kan førast av vinden, kan av helserådet krevjast bort-teke eller
tildekt.
- e. Helserådet kan krevja serlege åtgjerder når det gjeld privet,
W.C., kloakk eller luftventilar. Helserådet kan og krevja gjen-
nomført tiltak til rottesikring i samsvar med §§ 6—17 i føre-
segn fastsett av Sosialdepartementet 16 juli 1946 i samband med
«Lov om rottebekjempelse» av 5 juli 1946.
- f. Helserådet avgjer til kvar tid kva for område som skal reknast
for tettbyggt strok.

Ymse.

§ 19.

- a. Dei rådgjerder som vert pålagd nokon i samsvar med desse
føresegner, eller etter lovleg vedtak av helserådet, må etter-
komast til fastsett tid, ellers kan helserådet få arbeidet gjort
på vedkomande sin kostnad.
- b. Born har ikkje lov å vera på offentleg møte etter kl. 20.
- c. Kvar hus- eller grunneigar har ansvaret for at desse føreseg-
ner vert fylgde, og ansvaret kan ikkje leggjast på andre t. d.
på tenarar, leigebuarar o. l.
- d. Helserådet kan godtaka avvik frå reglane i desse førese-
gner, når serhøve tilsegjer det.
- e. Helserådsordføraren skal syta for at brot på reglane vert påtala.
- f. Brot på føresegnene eller på helserådsvedtak i samsvar med
føresegnene, vert straffa etter den ålmenne straffelov.
- g. Kvar huseigar pliktast å ha og taka vare på eit eksemplar av
desse føresegner.
- h. Desse føresegner gjeld frå 3 — tre månader etter at dei har
fått kongeleg godkjenning. Frå den dag desse føresegner er

22 mars. gjort gjeldande, vert «Sunhedsforskrifter for Askøens Herred, approberet ved kgl. Resolution af 16. septbr. 1903» sett ut or kraft.

22 mars. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer og kongelig resolusjon av 8 februar 1946 bestemmes:

§ 1. Ertegallemyggen (*Contarinia pisi* Winn) skal anses som farlig for planter.

§ 2. I 1948 skal det være forbudt å dyrke erter av alle slag unntatt blomstererter (*Lathyrus odoratus* L.) innenfor følgende områder i Aust-Agder fylke:

a) Alle bruk i Lauvdal, Årdal, Bygland («kyrkjebygd»), Lidi, Jordalsbø og Skreland unntatt Longerak i Bygland herred.

b) Senum, Gullsmemoen og Moseid i Hornnes herred.

c) Syrtveit i Evje herred.

§ 3. Erter som blir dyrket i strid med dette vedtak besørgeres tilintetgjort på dyrkerens kostnad.

§ 4. Alle bruk innenfor de karanteneområder som er nevnt, skal kontrolleres innen utgangen av juni måned 1948. Kontrollen settes i verk etter direktiver fra Statens Plantevern, Zoologisk avdeling, som skal godkjenne kontrollørene.

§ 5. Brott på dette dyrkingsforbud er straffbart og skal anmeldes av kontrollørene.

23 mars. Skrivelse fra Sosialdepartementet.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av kommunestyret i Haram herred, Møre og Romsdal fylke, 5 november 1947 og 14 februar 1948 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven.

Vedtekta lyder så:

Paragrafene 37, 38 og 39 i husleieloven skal gjelde i Brattvåg bygningskommune.

23 mars. Skriv fra Landbruksdepartementet.

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 20 januar 1948 der Kviteseid heradstyre, Telemark fylke, i samsvar med § 3, 2. leden i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund har bestemt at alle som er eigar eller innehavar av hund i Kviteseid herad skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengd eller inngjerda i den tid bufe beiter. Påbødet gjeld ikkje buhund (gjetarhund), når det vert godtgjort at slik hund er turvande, og

heller ikkje hund som vert nytta til lovleg jakt og er i fylgje med eigar eller innehavar. 23 mars.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

23 mars.

I samsvar med § 1 i lov av 14 juli 1893 om piggråds anvendelse til gjerde og kgl. resolusjon av 7 desember 1923, stadfestes hermed med noe endret ordlyd vedtak av 23 januar 1948 av Ankenes herredstyre, Nordland fylke, om bruk av piggråd i herredet sålydende:

1. Piggråd kan bare nyttas med en tråd under og en tråd over nettgjerde eller slettrådgjerde.
2. På gjerder langs gårdsveger og buveger må piggråden bare legges på innsiden fra vegen.
3. For gjerder langs offentlig veg gjelder de bestemmelser som til kvar tid måtte være fastsatt av fylkesvegstyret.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

23 mars.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Eidanger herredstyre, Telemark fylke, i møte 27 januar 1948 om regulering av eendommen Heistad, gnr. 69, bnr. 12 i Eidanger.

Samtidig stadfester departementet, i henhold til lovens § 3, herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. Bebyggelsen skal være åpen. Våningshusene føres opp i inntil 2 etasjer som vist på planen.
2. Arealene skal bebygges med boligbygg, bortsett fra de bygninger som er avlagt med rødt på planen. Disse kan med samtykke av bygningsrådet innredes til annet formål.
3. Uthus og garasje må bare føres opp med samtykke og eventuell anvisning av bygningsrådet.
4. Fra disse vedtekter og tomteordningen kan bygningsrådet gjøre unntakelser innenfor rammen av bygningsloven og de alminnelige vedtekter for bygningsdistriktet.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

24 mars.

Hermed stadfestes vedtak av 5 mars 1948 av Skåtøy herredstyre, Telemark fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt

24 mars. at en hver eier eller besitter av hund i Skåtøy herred skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Dette skal ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte av eier eller besitter, og heller ikke dresserte buhunder som sammen med gjeter følger bufe på beite.

30 mars. **Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.**

I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet at § 76 i departementets bygningsforskrifter av 6 oktober 1928 skal lyde:

§ 76a. Forskrifter for automatisk oljefyringsanlegg for husoppvarming.

Enhver installasjon av oljefyringsanlegg og forandringer av eldre anlegg skal anmeldes til og godkjennes av bygningsrådet.

Oljefyringssystemet skal være godkjent av departementet. Det elektriske utstyr skal dessuten være godkjent av Norges Elektriske Materiellkontroll.

Installasjonen skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent mann, som er ansvarlig for solid og forskriftsmessig installasjon.

Oljefyringsanlegget skal tilfredsstille nedenstående regler. Bygningsrådet kan dog med brannstyrets samtykke gjøre unntak fra reglene.

1. Oljen.

Den anvendte oljes flampunkt (målt i Abel Pensky's apparat) må ikke ligge under 65° C, og oljen må i tanker og rørledninger ikke utsettes for oppvarming til høyere temperatur enn 30° C under flampunktet. Eventuell oppvarming av olje på annen måte enn ved varmt vann må bare skje med godkjent forvarmeapparat forsynt med termometer og utstyrt med en godkjent, automatisk virkende anordning som avstenger varmetilførselen før den sistnevnte temperatur er nådd.

2. Oljetanker. Generelt.

Oljen kan oppbevares i lagertank og dagtank.

a. Alle oljetanker skal være solid utført av helsveisede eller klinkede plater av stål eller annet egnet metall, med nødvendig avstagnung og med tilstrekkelig godstykkelse. Tankene må være helt lukket og tette så at oljen ikke kan trenge ut ved overfylling. De skal fortrinsvis ha sylindrisk form. Ved olje med spc.v over 0,87 kan tankene om nødvendig også utføres av

tett, vibrert armert betong. Hver oljetank må trykkprøves med et overtrykk på minst 1 m V. S. etter at den er satt på plass, men før eventuell gjenfylling eller innmuring har funnet sted og herom må den ansvarshavende fremlegge skriftlig erklæring ved ferdigbesiktigelsen av anlegget. Alle oljetanker skal ligge på solid, ildfast fundament og være anlagt slik at de ikke kan forskyve seg.

- b. Tankene skal på toppen være forsynt med mannhull og lokk med forsvarlig tetting, og alle rørledninger skal være ført inn i tanken ovenfra. Ved dagtanker på inntil 600 liter er det dog tillatt å føre oljetilførselsrøret til brenneren fra bunnen av tanken, samt å sløyfe mannhull. Oljeledningen skal da være forsynt med stengeventil så nær tanken som mulig. Tankene skal videre være utstyrt med oljestandsmålere som tydelig viser innholdet (f. eks. ved flottør med tett gjennomføring, pneumatisk oljestandsviser e. l.). Oljestandsglass tillates ikke. Dessuten skal tankene være utstyrt med peilerør med påskrudd deksel.
- c. Ved anlegg som ikke er forsynt med dagtank, kan oljetilførsel tillates direkte fra lagertank, når denne ikke rommer mer enn 600 liter over oljeledningens laveste punkt. I motsatt fall skal oljeledningen på sitt høyeste punkt være utstyrt med en godkjent automatisk anordning som kan bryte hevertvirkningen (f. eks. elektrisk styrt ventil, antihevertventil e. l.); toppen av tanken må dog ikke ligge høyere over oljeledningens laveste punkt enn hva denne anordning er garantert for.

3. Lagertank anbrakt innendørs.

Inne i bygning må lagertank enten:

- a. anbringes i et tankrom,
- b. innkles med minst $\frac{1}{2}$ steins mur, eller
- c. nedgraves.

Innvendig plasert lagertank må anbringes i kjelleren, medmindre tanken er oppført på ildfast konstruksjon fra grunnen av.

Til a. Tankrom må ha ildfast eller ildsikkert tak og ildfaste vegger av minst $\frac{1}{4}$ steins mur eller 10 cm armert betong. Det må være godt ventilert til egen ventilasjonspipe eller til det fri. Åpninger til det fri må være dekket med solid metalltrådnetting. Rundt tankene må det være en fri passasje på minst 50 cm og over tankene en fri høyde på minst 60 cm. Uvedkommende ting tillates ikke plasert i tankrommet. Dør eller luke til dette skal være ildsikkert, skal slå ut og være selvlukkende, og rommet må være slik utført og ha så høy terskel at det samlede tankvolum kan rommes innen-

30 mars. for denne så oljen hindres i å trenge inn i andre rom ved tanklekkasje. I tankrommet skal være innlagt forskriftsmessig elektrisk lys. Hver tank bør ikke romme over 10 000 l. Hvert tankrom bør ikke inneholde mer enn 3 slike tanker, altså tilsammen 30 000 liter.

Til b. Lagertank som ikke anbringes i tankrom må være innkledd og overdekket med minst $\frac{1}{2}$ steins murverk i ca. 5 cm avstand fra tanken. Innstøpning tillates ikke. Innkledningen må kunne hindre eventuell lekkasjeolje i å trenge ut. I overdekningen over tankens mannhull skal det være inspeksjonsluke dekket med et fast tilskrudd deksel av minst $\frac{1}{4}$ " jernplate eller av betong. Over overdekningen skal det være en fri høyde på minst 60 cm. Slike tanker bør ikke romme over 6 000 liter.

Hvor oljetank anbringes i fyrrommet skal avstanden mellom nærmeste tankside og kjel eller avtrekksrør fra kjel, være minst 1 m målt horisontalt, og det skal være en fri avstand på minst 20 cm mellom tank og varmførende rørledninger.

Til c. Nedgravd lagertank under kjellergolv skal være beskyttet mot inntrengen av fuktighet og omhyggelig preparert mot rust, som angitt i pkt. 4. Tanken må være overdekket med et minst 10 cm tykt armert betongdekke, som ikke hviler på tanken.

4. Lagertank anbrakt utendørs.

Ved plasing utendørs skal tanken være nedgravd.

Nedgravd lagertank skal være omhyggelig og frostfritt fundamentert og anbrakt slik at den ikke kan forskyve seg. Hvis tanken ligger under grunnvannsnivå, skal den være belastet mot oppdrift med en vekt minst svarende til vannvekten av tankens volum minus tankens egen vekt i tom tilstand. Fyllmassene rundt og over tanken skal være jord eller sand, godt stampet. Slagg tillates ikke.

Tankene skal nedgraves således at toppen kommer minst 60 cm under bakken, medmindre den dekkes med et armert betongdekke, minst 10 cm tykt. Underlaget for betongdekket må være godt stampet, og dekket skal være 30 cm større enn tanken i alle retninger.

Kan ikke tanken fullstendig nedgraves, kan det tillates at den øvre del dekkes med jord eller sand, minst 60 cm tykt, og med dosering ikke over 1 : 3.

Rustbeskyttelse: Alle nedgravde tanker skal være betryggende beskyttet mot rustdannelse og korrosjon ved bestrykning med tjære, asfalt eller andre passende bestrykningsmidler etter jordsmonnets art.

5. Rørledninger.

30 mars.

- a. Alle rørledninger skal være av solid kvalitet og forarbeidet av sterke, helst heltrukne rør av stål eller annet egnet metall. Rørledningene skal legges slik at de er lett tilgjengelige for reparasjon og kontroll. De må kunne bevege seg uhindret ved temperaturforandringer. Rørledningene skal ha forsvarlige og tette forbindelser med metallpakninger eller annen pakning som ikke angripes av olje. Alle ventiler skal ha pakkboks og hel bunn. Oljetilførselsledningen skal være forsynt med filter som hindrer eventuelle forurensninger i å nå brenneren.
- b. Oljefyringsanleggets tanker, rørledninger og øvrige deler skal monteres slik at de er beskyttet mot mekanisk skade, og at eventuell utlekket olje ikke kan finne veg til fyrsted, kjel eller røykkanal. Hvor flere brennere har felles tank eller pumpe skal hver enkelt brenner kunne avstenges og frakoples.
- c. Fylling av lagertank må bare skje gjennom rørledning utenfra forsynt med låsbart, tettsluttende lokk. Fra fyllestandplassen må tankens fylling kunne kontrolleres på en betryggende måte, ved en egnet signalanordning. Lagertank skal ha åpent luft-rør til det fri, med tilstrekkelig tverrsnitt, dog minst $5/4''$. Luft-røret skal overalt ha fall til tanken, og det skal i det fri munne ut i minst 2,5 m høyde over terrenget og lengst mulig vekk fra vinduer og andre åpninger. Det skal være forsynt med nedadbøyd stuss.

6. Dagtank.

- a. Ved anlegg som anvender dagtank, skal denne alltid være anbrakt høyere enn lagertanken. Den må ikke romme mer enn det daglige behov, dog kan dagtank for inntil 600 liter tillates selv om det daglige behov er mindre. Dagtank med over 1 000 liters innhold skal være anordnet som for innendørs lagertanker bestemt (pkt. 3). Tanken må stå på ildfast fundament. Dag-tank montert på vegg er bare tillatt når denne er utført av mur eller betong og tanken rommer mindre enn 600 liter.
- b. Dagtanken skal ha overløpsrør som fører tilbake til lagertanken. Overløpsrøret skal ha så stor diameter at det kan slippe gjennom hele pumpekapasiteten, og må være anordnet slik at dagtanken ikke kan fylles helt.
- c. Hvor oljen tas ut fra bunnen av dagtank som ligger så høyt at trykket på anleggets øvrige sikringsventiler blir for stort, skal det så nær dagtanken som mulig være anbrakt en godkjent automatisk anordning på oljeledningen (f. eks. elektrisk

30 mars.

styrt ventil e. l.) som avstenger oljetilførselen når brenneren står.

- d. Lufterør fra dagtanker kan tilknyttes lagertankens lufterør. Lufterøret skal overalt ha fall til tanken.

7. Oljebrenner med tilhørende elektriske kontrollorganer.

- a. Oljefyringsanlegget skal være forsynt med anordning som automatisk forhindrer over- eller tørrkoking av kjelen (kjeltermostat, resp. nivåbryter). Det skal være innrettet slik at tennanordningen ikke utkobles før anlegget er kommet i normal drift, og være utstyrt med sikre og helt automatisk virkende anordninger (fotoelektrisk selle, pyrostat, røyktermostat m. v.) som hurtig bevirker stans i tilfelle mislykket start eller hvis flammen slukker i utide under driften. Anlegget må være slik innrettet at det i tilfelle kreves et manuelt inngrep for å sette det i gang igjen. (Repetert tenning tillates således ikke.) Det kan dog godkjennes anlegg som gir fornyet igangsetting etter en stans i utide (f. eks. på grunn av forbigående svikt i oljetilførselen e. l.), når anlegget har kontinuerlig gnist og er slik innrettet at det ikke kan starte igjen før det er gått så lang tid at en er sikker på at ildstedet er helt utluftet for oljegass. Videre kan godkjennes spesielle anlegg hvor den nødvendige sikkerhet er oppnådd på annen måte.

- b. Ved anlegg hvor oljepumpe og luftvifte ikke er direkte sammenkoblet, skal anlegget være slik innrettet at om luftviften skulle stoppe av en eller annen grunn, skal tilførselen av olje til brenneren straks opphøre automatisk.

- c. De elektriske strømkretser for anleggets brytere, ventiler, termostater osv. skal være utført etter hvilestrømsprinsippet, så at brudd i noen av kretsene bevirker stopp av anlegget. Elektriske termostater og andre kontrollorganer skal plasseres slik at de er lett tilgjengelige for inspeksjon og kontroll, uten at deres elektriske tilknytningsledninger må frakobles. Hovedrelé sammenbygd med røyktermostat, tillates bare brukt hvor reléet kan anbringes i minst 0,5 m høyde over golvet og fritt tilgjengelig. Kontrollorganer i røykpipe må plasseres slik at de er beskyttet mot beskadigelse under feiing.

- d. Den elektriske strømførsel til anlegget må ikke skje gjennom vippe, medmindre anlegget er utført slik at vippling ikke kan forårsake tenning i utide eller annen forstyrrelse av driften. Anleggets elektriske strømtilførsel skal kunne brytes ved en lett tilgjengelig hovedbryter nær fyrromsdøren. Bryteren skal ha sterk gulfarge og skal tydelig vise inn- og utkoblet stilling.

e. Pottébrennere, forgasserbrennere e. l. småanlegg kan tillates 30 mars. når de utstyres med ventil som automatisk stenger for oljetilførselen i tilfelle flammen slukker eller lufttilførselen stopper. Anleggene må være utstyrt slik at oljetilførselen, og eventuelt også lufttilførselen, automatisk reguleres av kjeltemperaturer, eller iallfall være utstyrt slik at oljetilførselen kan finreguleres etter en skala. Slike brennere kan også tillates installert i vanlige ildsteder (ovner) eller spesialildsteder som er satt opp etter gjeldende ildstedsregler. Oljebeholderen, som ikke må være på mer enn 20 l, må anbringes i minst 60 cm avstand — målt horisontalt — fra ildstedets ytterflate.

Flere slike ildsteder kan ha tilførsel fra felles tank (fat) når hvert ildsted er utstyrt med de nevnte sikringsorganer. Felles tank må ikke være på mer enn 200 l og være anbrakt ute eller i rom uten ildsted.

8. Røykpipe og fyrrom.

a. Av hensyn til trekkforholdene og eksplosjonsfaren bør oljefyringsanlegg ha avtrekk til egen røykpipe. Bygningsrådet kan dog tillate at ildsted for fast brensel i samme eller lavere etasje får avtrekk til røykpipe for oljefyringsanlegg såfremt vedkommende ildsted er anbrakt i rom som tilfredsstiller kravene til fyrrom. Andre ildsteder må ikke ha avtrekk til røykpipe for oljefyringsanlegg. Oljefyrt ildsted må stadig ha åpen forbindelse med røykpipe. Før anlegget settes i drift skal derfor kjelspjellet være fastlåst i den av installatøren regulerede stilling, eller være forsynt med stoppeanordning tilsvarende denne stilling.

b. Fyrrommet skal ha ildfast eller ildsikkert tak og ildfaste vegger av minst $\frac{1}{4}$ steins mur eller 10 cm armert betong. Fyrrommet skal ha vindu til det fri med rikelig lysflate. Vinduet skal kunne åpnes inenfra. Dørene skal slå ut, være ildsikre og selvlukkende. Rommet må være godt belyst så alle installasjoner lett kan besiktiges og kontrolleres.

c. Hvor det til tenning brukes komprimert gass opbevart på trykkflasker, må disse ikke plasseres i fyrrommet, men på et lett tilgjengelig sted utenfor dette, hvorfra de lett kan fjernes i tilfelle av brann. Oppslag herom skal være anbrakt i glass og ramme. Lysgassinstallasjon i fyrrom tillates kun for anlegg med gasselektrisk tenning. Gassmålere må dog anbringes utenfor fyrrom.

30 mars.

9. Instruks, slokningsmidler m. v.

- a. I fyrrommet skal det være opphenget en bruksanvisning utarbeidet av anleggets leverandør og godkjent av departementet og instruks for oljefyringen, med angivelse av tekniske data, som oljeforbruk pr. time, oljetype, brennertype og type av kontrollorganer, pipedimensjoner m. v. Videre skal anleggets installatør være oppgitt.
- b. Slokningsapparater må anskaffes etter brannsjefens nærmere bestemmelse. En kasse tørr sand med skuffe skal dog alltid være til stede. Slokningsmidlene bør fortrinnsvis anbringes ved inngangsdøren.
- c. Tilsynet med oljefyringsanlegget og ansvaret for at instruks og forskrifter overholdes påhviler eieren eller en annen bestemt person.

§ 76 b. Forskrifter for oljefyringsanlegg ved bedrifter m. v.

Enhver installasjon av oljefyringsanlegg og forandringer av eldre anlegg skal anmeldes til og godkjennes av bygningsrådet.

Oljefyringssystemet skal være godkjent av departementet. Det elektriske utstyr skal dessuten være godkjent av Norges Elektriske Materiellkontroll.

Installasjonen skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent mann, som er ansvarlig for solid og forskriftsmessig installasjon.

Oljefyringsanlegget skal tilfredsstille nedenstående regler. Bygningsrådet kan dog med brannstyrets samtykke treffe bestemmelse om avvikelse fra reglene.

1. Oljetanker, generelt.

Oljen, hvis flampunkt ikke må være under 65° C, kan oppbevares i lagertank og eventuelt i dagtank. Alle oljetanker skal være solid utført av helsveisede eller klinkede plater av stål eller annet egnet metall, med nødvendig avstagning og med tilstrekkelig godstykkelse. Tankene må være helt lukket og tette så at olje ikke kan trenge ut ved overfylling. De skal fortrinnsvis ha sylindrisk form. Ved olje med sp.c.v. over 0,87 kan tankene om nødvendig også utføres av tett, vibrert armert betong. Hver oljetank må trykkprøves med et overtrykk på minst 1 m V. S. etter at den er satt på plass, men før eventuell gjenfylling eller innmuring har funnet sted og herom må den ansvarshavende fremlegge skriftlig erklæring ved ferdigbesiktigelsen av anlegget. Alle oljetanker skal ligge på solid, ildfast fundament og være anlagt slik at de ikke kan forskyve seg.

Alle rørledninger skal så vidt mulig være ført inn i tankene ovenfra. Ved dagtanker på inntil 600 l kan det i ethvert fall tillates å utta oljetilførselsrøret fra bunnen. Oljeledninger som ikke tas ut fra tanktopp skal være forsynt med stengeventil så nær tanken som mulig. Tankene skal ha tydelig oljestandsmåler. Oljestandsglass tillates ikke. Innendørs oljetank må anbringes slik at den ikke blir utsatt for farlig oppvarming og bør i alminnelighet ikke komme kjel eller ildsted nærmere enn 3 m målt horisontalt.

2. Lagertanker.

Oljetankene bør helst være nedgravd, eller anlagt slik at olje ikke kan renne utover og bli til fare eller skade for bebyggelse, havneområder, vannforsyning, friluftsliv etc.

Tankene kan være anordnet:

- a. i eget tankrom (som foreskrevet i § 76 a, punkt 3 a)
- b. innkledd (som foreskrevet i § 76 a, punkt 3 b, 1. avsnitt)
- c. nedgravd (som foreskrevet i § 76 a, punkt 4)
- d. frittstående utendørs.

Ad d.

Frittstående (eller frittliggende) utendørs tanker kan kun tillates med brannstyrets samtykke. Slike tanker skal anbringes i en avstand fra nabogrense, annen bygning eller brennbart opplag på eiendommen, minst lik tanktoppens høyde over terreng — dog minst 5 m. Såfremt tanken må anbringes nærmere nabogrense eller bygning (opplag) enn nevnt foran, skal den beskyttes mot brann på effektiv måte ved ildfast avskjermning i forbindelse med oppsamlekum, (f. eks. betongkum, tett jordvoll), med så stort volum som anses nødvendig, dog minst 25 % av tankvolumet. Slik oppsamlekum kreves videre når noen av oljeledningene må uttas fra tankbunn og når det ellers finnes nødvendig.

Tanker med rominnhold tilsammen over 50 m³ kan kun tillates innen industriområder o. l.

Tanker med rominnhold tilsammen over 500 m³ kan bare tillates med departementets samtykke.

Større anlegg bør ha oljen fordelt på flere tanker.

Tankene må plasseres på solide ildfaste fundamenter av stein eller betong ført ned til fjell eller til frostfri dybde.

3. Dagtank.

Lagertanken kan stå i forbindelse med en egen dagtank, som så vidt mulig skal være anbrakt høyere enn lagertanken. Ved an-

30 mars. legg hvor dette ikke kan la seg gjennomføre, må det så vel nær lagertanken som dagtanken anordnes en lett tilgjengelig avstengningsventil på rørledningen. Dagtanken må ikke romme mer enn 1 000 l olje, eller — ved større anlegg — ikke mer enn oljebehovet for 12 timers full drift av anlegget.

Større dagtanker på over 1 000 l plasert innendørs skal være innkledd eller anbrakt i et eget ildfast tankrom, som angitt i § 76 a, punkt 3.

Dagtank skal ha overløpsrør som fører tilbake til lagertanken eller unntaksvis til en trygg, åpen plass i det fri. Ved dagtank som fylles med mekanisk drevet pumpe må overløpsrøret ha så stort tverrsnitt at det kan slippe gjennom hele pumpekapasiteten. Overløpsrøret skal være anbrakt slik at dagtanken ikke kan fylles helt.

4. Anlegget for øvrig.

Oljefyringsanlegget må være godkjent av departementet.

Ved anlegg hvor oljepumpe og luftvifte ikke er direkte sammenkoblet, skal anlegget være slik innrettet at om luftviften skulle stoppe av en eller annen grunn, skal tilførselen av olje til brenneren straks opphøre automatisk.

Oljefyringsanleggets tanker, rørledninger og øvrige deler skal være fagmessig utført, og montert slik at de er beskyttet mot mekanisk skade. Rørledninger og ventiler må være helt tette. Oljedrypp må ikke forekomme.

a) Manuelt betjente anlegg.

Manuelt betjente oljefyringsanlegg tillates kun installert hvor så vel brennere som oljetanker står under stadig tilsyn av kyndig betjening så lenge anlegget er i drift. Motor for oljepumpe skal ha igangsetter med nullspenningsbryter som hindrer pumpen i å gå igang av seg selv etter strøbrudd.

Rørledninger skal være utført som angitt i § 76 a, punkt 5. På oljetilførselsledningen skal det være anbrakt en lett tilgjengelig avstengningsventil i slik avstand fra brenneren, at ventilen kan betjenes selv om flammen slår tilbake.

Oppvarming av olje i tanker må ikke skje til høyere temperatur enn 30° C under flampunktet. Anvendes forvarmeapparat, må dette være av godkjent type, forsynt med termometer og så vidt mulig også termostat.

b. Automatiske anlegg.

For automatiske oljefyringsanlegg som ikke står under stadig tilsyn, gjelder bestemmelsene i § 76 a, punkt 1, 5 og 7.

5. Instruks.

30 mars.

Ved betjeningsstedet skal det i glass og ramme være opphengt en tydelig instruks for anleggets drift — utarbeidet av leverandøren — hvor fremgangsmåten ved igangsetting og tenning av brennerne nøyaktig er angitt.

Tenning så vel ved start som etter driftsavbrudd må ikke skje før ildstedet er godt utluftet for oljegass.

Slokningsapparater må anskaffes etter brannsjefens nærmere bestemmelse. Et kjemisk slokningsapparat for brann i ildsfarlige væsker og en kasse tørr sand med skuffe skal dog alltid være til stede.

Eieren, eller en annen bestemt person, skal føre regelmessig tilsyn med anlegget og påse at instruks og forskrifter overholdes.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

31 mars.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 og § 65 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 gjøres nevnte lovers bestemmelser gjeldende for et område ved Skreia st. i Østre Toten, Opland fylke, innen følgende grenser avlagt på et kart som beror i departementet:

Fra Bern nordre går grensen langs vegen opp til jernbanelinjen, derfra i nordlig retning til Vennevold (kirkevegen) derfra i retning Fossli i rett linje til elven, derfra i rett linje sydover til Lier ved den gamle Almsvegen, derfra i rett linje østover til Kjølseth, derfra følger grensen vegen til 50 meter vest for Rådsgutua, derfra i rett linje opp til stedet Hølje (Olstad). Derfra rett østover til Hølja elv og langs Hølja elv ned til 50 m ovenfor «Gamlevei». Herfra østover i 50 meters avstand fra Gamlevei til Kaløkkébakkvegen, videre langs denne N.N.V. til riksveg. Langs riksveg forbi bebyggelsen på vestre Hølstad og derfra videre fram til Hølja elv i 50 meters avstand nord for riksveg. Derfra langs «Hølja» til Lena elv, derfra vestover langs Lena elv til Kallrasbekken, og følger så denne til utgangspunktet.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

31 mars.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet i samsvar med vedtak av Børsa herredstyre i møte 6 mars 1948 at loven skal gjøres gjeldende for 2 områder i Børsa herred, Sør-Trøndelag fylke, innenfor følgende grenser:

1. Børsa bygningsdistrikt:

Norsk lovtidend, 1ste avd. Nr. 13, 1948.

31 mars.

Grenselinjen går fra sjøen ved berget «Nasvisen» (på østsia av Børsøra), og i sydvestlig retning til og med «Rødde», går derfra i rett linje til vegdelet ved Rosvold (440 meter syd for vegdelet ved Børsa bru), derfra i nordvestlig retning til vegdelet ved Mina Bergs hus (bygset grunn under gnr. 40, bnr. Eli), videre i retning av Sigurd Juuls hus (gnr. 40, bnr. 21) og følger så i 100 meter avstand på syd og sydvestsiden av riksvegen til berget i grensen mellom Erik Fossums eiendom (gnr. 40, bnr. 2) og Anders Haukviks eiendom (gnr. 40, bnr. 8). Derfra går grenselinjen ned til sjøen og følger stranden tilbake til utgangspunktet. Bygningsdistriktet vil etter dette helt eller delvis omfatte følgende gårdsnumre i Børsa herred: 7, 8, 34 og 40.

2. Viggja bygningsdistrikt:

Grenselinjen går fra sjøen (øst for Viggja tettbebyggelse) i sydlig retning og følger grenselinjen mellom eiendommene gnr. 47, bnr. 3 og gnr. 49, bnr. 1, til 100 meter syd for riksvegen, derfra går grenselinjen i vestlig retning i 100 meters avstand fra riksvegen til Skjetnevegen, og følger Skjetnevegen i sydlig retning til et høyhus tilhørende Johanna Viggen, går videre i nordvestlig retning til Liasletta hvorfra den følger gamlevegen i vestlig retning til grenselinjen mellom Nils Rians eiendom (gnr. 49, bnr. 5) og Martin Sandleks eiendom gnr. 48, bnr. 4, Viggehagen. Derfra går grensen i nordlig retning i grenselinjen mellom disse eiendommer og gnr. 46, bnr. 2 ned til sjøen hvorfra den følger sjøstranden tilbake til utgangspunktet. Bygningsdistriktet vil etter dette helt eller delvis omfatte følgende gårdsnumre i Børsa herred: 45, 46, 47, 48, 49 og 50.

31 mars.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfester departementet vedtak av Lebesby herredstyre, Finnmark fylke, i møte 12 desember 1947 om regulering av Kjøllefjord, Finnmark.

Videre stadfester departementet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen med noen endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Det regulerte område er på planen vist ved reguleringsgrense.

§ 2. Bebyggelsen innenfor det regulerte område deles i 3 grupper:

1. Industribebbyggelse.

2. Annen bebyggelse.

3. Tørkeplass for fisk.

Vedtekter for industristrøket.

31 mars.

§ 3. Det areal som er utlagt til industri ligger overalt mellom sjøen og den grense som er trukket på planen. I industristrøket kan arealet oppdeles etter de enkelte bedrifters behov, etter grenser som i hvert enkelt tilfelle skal godkjennes av bygningsrådet. Parsellene skal ha mest mulig regelmessig form.

§ 4. Anleggenes art og utformning skal i hvert enkelt tilfelle godkjennes av bygningsrådet. Ingen steder må dog bebyggelsen plasseres nærmere regulert vegkant enn 5 m i unntakelsestilfelle 3 meter etter terrengforholdet — og etter godkjennelse av bygningsrådet og vegvesenet. Bygningsrådet kan bestemme at bedrifter som antas å ville medføre særlige ulemper, henvises til andre deler av det regulerte industriareal.

§ 5. Hvor det i planen er vist almenninger (isolasjonsbelter) kan disse ikke bygges.

§ 6.

1. Bebyggelsen kan være av tre hvor det tillates av bygningsrådet, etter at brannstyret har uttalt seg.
2. Hvor bebyggelsen tillates oppført i tre må dette skje innenfor rammen av bygningslovens §§ 114, 115 og 123.

§ 7. I industristrøk tillates ikke oppført boligbygg. Bygningsrådet kan gjøre unntak herfra etter at helserådets uttalelse er innhentet.

Vedtekter for annen bebyggelse.

§ 8.

1. Bygningene skal plasseres i forhold til gater, plasser og nabo-grense som vist på planen.
2. Hvor det på planen er vist rekkehus eller kjedehus, kan bygningsrådet isteden tillate oppført frittliggende bygninger hvis forskriftsmessige avstander til nabogrense oppnåes.

§ 9. Bebyggelsen skal være villamessig med våningshus i inn-til 2 fulle etasjer. Uthus, fløybygninger og garasjer i 1 etasje.

Gesimshøyden for 2-etasjes hus må ikke være over 7 m og møne-høyden ikke over 9 m. For 1-etasjes hus må gesimshøyden ikke være over 4 m. Høyden til gesims og til utvendig treveggs høyeste punkt måles fra grunnens planerte nivå.

§ 10.

1. Våningshusets størrelse kan være inntil 60 m² på tomter under 350 m² netto, inntil 70 m² på tomter under 400 m² netto, inntil 80 m² på tomter under 600 m² netto og inntil 15 % av tomtenes nettoareal på tomter fra 600 m² og mer.

Garasje (uthus, fløybygning) kan oppføres med det areal som er angitt på planen.

31 mars. 2. Bygningsrådet kan tillate avvikelse fra den viste tomteinndeling når det skjer i harmoni med bebyggelsen og planen for øvrig.

§ 11. Butikker, lager, mindre verksteder m. v. henvises fortrinnsvis til de steder hvor slik bebyggelse er vist i planen, men kan dog innredes hvor det etter bygningsrådets skjønn ikke medfører ulemper for de omkringboende. Brannstyrets og helserådets uttalelse skal være innhentet før slik tillatelse gis.

§ 12. Husdyrbygninger tillates i de strøk som er angitt på planen som arealer for jordbruk, og ellers hvor bygningsrådet tillater det, forutsatt at forskriftsmessige naboavstander oppnåes. Helserådets og jordstyrets uttalelse må innhentes før slik tillatelse gis.

Tørkeplasser for fisk. (Hjellbruk.)

§ 13. Tørkeplasser for fisk henvises til de arealer som er avsett i planen for dette øyemed. Fiskehjeller må ikke oppføres uten etter anmeldelse til og godkjennelse av bygningsrådet.

§ 14. Mellom hjellebruk og tomter som utnyttes til annet formål skal det være et isolasjonsbelte på 30 m.

Fellesbestemmelser.

§ 15. Forhager, mellomrom mellom frittstående bygninger, gårdsrom osv. gis en tiltalende utforming og behandling. Bygningsrådet kan kreve utarbeidet en felles plan for disse områder som viser uthus, eventuelt beplantning, tørkeplass, plass for søppelkasser og lignende. Hvor det ikke er angitt byggelinje skal bebyggelsen plasseres minst 5 m tilbaketrukket fra den regulerte vegkant.

§ 16. Ingen tomt må bebygges før det foreligger godkjent tomtedeling for hele kvartalet. Bygningsrådet kan forlange utarbeidet bebyggelsesplan med høydeoppriss for kvartalet i sin helhet før anmeldelse av et enkelt bygg behandles.

Tinglysing og innføring i grunnboken av hjemmelsbrev og rettigheter kan finne sted når attest forevises fra oppmålingsmyndighetene om at kart- og oppmålingsforretning er begjært og oppmålings- og tinglysingsgebyr er betalt. Oppmålingsmyndighetene kan så i tilfelle forlange grensene fastlagt i marken før attest utstedes.

§ 17. Takoppbygg innenfor rammen av bygningsloven tillates oppført hvor bygningsrådet gir sitt samtykke. Innredning av loft til varig opphold for mennesker kan bare tillates av bygningsrådet unntaksvis etter at brannstyrets og helserådets uttalelser er innhentet i hvert enkelt tilfelle. Nedskjæringer eller vinduer i takflater — unntatt takluker — tillates ikke.

§ 18. De offentlige bygninger som er inntegnet i planen kan 31 mars. føres opp i større høyder enn nevnt i § 9 så fremt bygningene blir oppført i mur eller betong.

§ 19. Bygningsrådet skal ved sin behandling av byggeanmeldelser ha for øyet at bebyggelsen får en god form og materialbehandling, og at bygninger i samme byggeflukt får en harmonisk utforming. Eventuelt mur- og betongbygg bør ha natursteins sokkel.

§ 20. Mot regulert gate oppsettes 1,5 m høye gjerder av tre eller netting. Gjerde må settes minst 1 m innenfor regulert vegkant. Bygningsrådet kan fastsette at gjerde langs hovedveg plasseres i byggelinje hvor dette finnes påkrevd. Sammenhengende gjerder utføres av ens konstruksjon og høyde. Bygningsrådet kan tillate at gjerdet mot gaten gjøres lavere eller sløyfes, når dette gjennomføres i hele kvartalslengden. Oppsettes gjerde mellom nabotomter skal det ikke være høyere enn gjerde mot gate.

§ 21. Farger på hus og gjerde skal godkjennes av bygningsrådet.

§ 22. Ved siden av disse vedtekter kommer bestemmelsene i bygningsloven og de alminnelige bygningsvedtekter til anvendelse.

§ 23. Det er ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold som strider mot disse vedtekter.

Lov om tillegg til midlertidig lov av 21 februar 2 april. 1947 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortinget vedtak av 18 mars 1948 sålydende:

Den frist som er omhandlet i § 2 punkt 1 i midlertidig lov av 21 februar 1947 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring, utløper ikke i noe tilfelle før utgangen av 1950.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 april 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

2 april. Lov om endringer i lov nr. 8 om verneplikt og
Nr. 2. utskrivning av 21 juni 1929.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortinget vedtak av 18 mars 1948 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov nr. 8 av 21 juni 1929 om verneplikt og utskrivning skal heretter lyde således:

1. kapitel.

Om Forsvarets inndeling og oppbud.

§ 1. Forsvaret inndeles i:

Hæren,

Sjøforsvaret (Marinen og Kystartilleriet),

Luftforsvaret (Flygevåpnet og Luftvernartilleriet).

For øvrig har Forsvaret den inndeling som Kongen med Stortingets samtykke til enhver tid bestemmer.

Forsvaret består av 2 oppbud: linje og landvern, unntatt Sjøforsvaret som består av 1 oppbud.

§ 3. Innen Sjøforsvaret er Marinens bestemmelse den samme som linjens, Kystartilleriets som landvernets.

§ 5. I krigstid eller når krig er å frykte kan menn utenfor vernepliktsalderen, likesom også menn innenfor denne alder som ikke tilhører noe av Forsvarets oppbud (§ 1) settes opp som krigsforsterkning. I denne er enhver våpenfør mann, som ikke etter § 7 er fritatt for verneplikt, tjenestepiktig fra det fylte 18. til det fylte 55. år.

Av krigsforsterkningen kan — i den utstrekning som hjemles i Grunnlovens § 25 — det nødvendige personell anvendes til utfylling av oppbudene, i øvrig settes krigsforsterkningen opp og organiseres etter bestemmelser som gis av Kongen med Stortingets samtykke.

§ 8. Vernepliktstiden er for alle utskrevne 25 år. Herav avtjenes de 13 første år i linjen, de 12 siste i landvernet.

§ 9. Enhver befalingsmann og enhver utskrevet vernepliktig er forpliktet til å motta hvilken som helst grad eller kommando som tildeles dem og til om nødvendig å gjennomgå instruksjonskurser av hensyn hertil. Ingen kan dog mot sin vilje anvendes i lavere grad enn den han før innehar med mindre han ved sitt forhold har gjort seg uverdig til sådan grad.

Etter bestemmelse av Kongen med Stortingets samtykke kan vernepliktige anvendes til å utføre sivilt samfunnsnyttig arbeid istedenfor vanlig militærtjeneste. Når det er mulig og hensiktsmessig skal de vernepliktige herunder settes opp i militære arbeidsavdelinger.

Vernepliktige som har særlig fagdanning kan anvendes i For- 2 april.
svaret på den måte og i sådan stilling som er stemmende med deres Nr. 2.
særlige utdanning.

§ 11. For frivillige befalingsmenn og andre frivillige gjelder det samme antall vernepliktsår som for utskrevne bestemt.

De frivillige som måtte ha tjent i linjen mer enn 13 år, skal derhos være forpliktet til allikevel å stå 12 år i landvernet, forhen-
værende fastlønt befal dog ikke utover den for deres grad fastsatte
aldersgrense.

Har noen stått som fastlønt i landvernet og overgår til verne-
pliktig stilling, betraktes han med hensyn til verneplikt, som om
den frivillige tjeneste var utført i linjen.

§ 12. Den som ønsker å bli skoleutdannet befalingsmann eller
spesialist og har nødvendig tjenestedyktighet kan antas som elev
av en av Forsvarets befalsskoler (realskoler og gymnaser) eller fag-
skoler før den ordinære utskrivningsalder. Han innføres i så fall
straks i rullene. Han følger med hensyn til verneplikt den årsklasse
hvertil han hører, idet tidsrommet mellom antagelsen som skoleelev
og vernepliktstidens begynnelse blir tillegg til den sedvanlige verne-
pliktstid. Fredstjenesten, som ikke må være kortere enn den som
gjelder for utskrevne av samme våpenart, kan dog tillates utført
før tjenestetiden for årsklassens utskrevne. De nærmere bestemmel-
ser herom gis av Kongen.

For andre frivillige regnes vernepliktstiden fra 1 januar etter
deres antagelse, dog ikke før enn fra 1 januar etter deres fylte 18. år.

§ 13. Hvis ikke særegne grunner gjør ham dertil uskikket eller
uverdig, skal enhver som har bestått avgangseksamen ved en av
Forsvarets yrkesoffisersskoler uten å bli ansatt som yrkesoffiser
avtjene sin resterende verneplikt som vernepliktig (ulønt) offiser.
Under samme forbehold skal enhver som har bestått avgangseks-
amen ved en befalsskole beskikkes til vernepliktig (ulønt) befalings-
mann for avtjening av den resterende verneplikt.

§ 14. Forhenværende fastlønte tjenestemenn i Forsvaret som
oppebærer pensjon, er i den utstrekning Kongen bestemmer forpliktet
til å gjøre tjeneste i krigstid eller når krig er å frykte, sålenge de
overhodet anses brukbare. Ved innkallelse til tjeneste etter denne
paragraf må dog ingen mot sin vilje anvendes i lavere grad enn den
han innehar eller innhadde ved avgangen, med mindre han ved sitt
tidligere forhold har gjort seg uverdigg til sådan grad.

§ 20. Enhver innrullingskrets inndeles i roder, og for hver av
disse beskikkes en skikket mann som rodeforstander. Inndelingen og
beskikkelsen foretas av formannskapet.

Med hensyn til rodeforstanderens valgbarhet, ombudstid og ut-

2 april. tredelse gjelder hva det er bestemt for kommunestyremedlemmer, i
Nr. 2. loven om kommunevalg og lovene om kommunestyre.

Det påligger rodeforstanderen å tilveiebringe opplysninger om og føre innseende med de til roden hørende innrulleringspliktige og likeledes med innrulleringspliktige fra andre distrikter, som oppholder seg innen roden eller byen. Etter utferdigede forskrifter skal han oppta nøyaktig rodeliste over alle de innrulleringspliktige i roden og gå innrulleringsnemnden og utskrivningsmyndighetene til hån*de* i det som angår innrulleringen og verneplikt.

I den utstrekning som det finnes hensiktsmessig kan Kongen bestemme, at de forretninger som er pålagt rodeforstanderne skal overtas av vedkommende lensmann (i byene en tjenestemann ved politiet) mot godtgjørelse, som bestemmes av Kongen med Stortingets samtykke. Inndelingen i roder kan i dette tilfelle bortfalle.

Likeså kan Kongen bestemme at de forretninger som er pålagt rodeforstanderne skal overtas av vedkommende folkeregister uten godtgjørelse.

§ 23. På grunnlag av rodelistene oppsetter innrulleringsnemnden hvert års utskrivningsliste for innrulleringskretsen.

Sogneprester, forstandere for disentermenigheter og andre særegne religionssamfunn, politiembetsmenn, folkeregisterførere og førere av andre offentlige registrer, skolestyrer, konsuler og tjenestemenn ved mønstringsvesenet er forpliktet til etter Kongens nærmere bestemmelse å bistå innrulleringsnemndene med opplysninger og oppgaver m. v. i anledning av de unge menns innrulling.

Tjenestemenn ved mønstringsvesenet skal også være forpliktet til å yte utskrivningsmyndighetene den bistand og å utføre de forretninger vedrørende kontrollen med de utskrevne sjøvernepliktige og disses innkallelse, som Kongen bestemmer.

I den utstrekning Kongen bestemmer er rederier forpliktet til å gi innrulleringsnemnd og krigskommissær opplysninger om vernepliktige som er påmønstret deres skip.

Likeledes kan det etter bestemmelse av Kongen pålegges enhver, som avgir grunn eller husrom til beboelse av andre, å meddele oppgave til rodeforstanderen eller innrulleringsnemnden over de innrulleringspliktige personer, til hvem grunn eller husrom avgis, og om så forlanges, tillike over sådanne personers til- og fraflytning fra hans eiendom eller husleilighet. I kommuner hvor folkeregister er besluttet istandbrakt bør sådanne oppgaver så vidt mulig begjøres avgitt sammen med opplysninger for disse registre og fortrinnsvis ved utfylning av lettfattelige skjemaer, som tilstilles og atter avhentes hos vedkommende.

Personer hvis oppholdssted ikke kjennes, ettersøkes av politiet.

§ 25, siste ledd.

2 april.

Lensmannen (vedkommende polititjenestemann) tilkommer for forannevnte møter en godtgjørelse av kr. 20, kretsforstanderen kr. 12 daglig, foruten i tilfelle skyss- og kostgodtgjørelse etter loven.

Nr. 2.

§ 27. De vernepliktige deles i 2 hovedgrupper: landvernepliktige og sjøvernepliktige.

Til sjøvernepliktige regnes:

- a) Sjøfolk som har en utenriksfartstid etter det fylte 16. år av minst 12 måneder innen 1 januar i det kalenderår hvori de fyller 19 år. Kongen kan om nødvendig bestemme at kravet til fartstidens lengde nedsettes med inntil 6 måneder.
- b) Sjøfolk i innenriks kystfart, fiskere og fangstmenn på havet i den utstrekning Kongen med Stortingets samtykke til enhver tid bestemmer.

Fartstid som er ervervet etter 1 januar i det kalenderår hvori 19 års alder nåes og innen utløpet av tilstått utsettelse med utskrivningen (§ 16) eller hjemkomst fra utenriks sjøfart (§§ 15, 3 og 17) kan av generalkrigskommissæren tillates medregnet ved avgjørelse av spørsmålet om vedkommende skal utskrives som sjøvernepliktig.

Fartstiden for å regnes til sjøvernepliktig skal for så vidt angår utenriks fart være bevitnet av mønstringsvesenet på grunnlag av sjøfartsruller som dette plikter å føre. De nærmere bestemmelser herom så vel som om uttagningen av sjøvernepliktige blant sjøfolk i umønstrert fart, fiskere og fangstmenn gis av Kongen.

Førere av norske fartøyer i fart hvorfor mønstring ikke er påbudt samt i fiskeri og fangst på havet er forpliktet til i den utstrekning Kongen bestemmer å gi de med fartøyer forhyrte sjøfolk i alderen 16 til 19 år de nødvendige fartsattester av hensyn til de forhyrtes verneplikt.

Alle sjøvernepliktige som har sådan tjenestedyktighet som nevnt i § 29 I eller II utskrives til sjøforsvaret.

Landvernepliktige utskrives til de andre forsvarsgrener m. v., samt dessuten etter behovet til sjøforsvaret (jfr. også § 9. 3. ledd).

Fiskere og fangstmenn (heri innbefattet personer som er beskjeftiget med hvalfangst eller liknende ekspedisjoner) som i følge denne paragraf plikter utskrivning til sjøforsvaret, kan etter derom framsatt ønske utskrives til andre forsvarsgrener m. v.

Ingen har krav på å utskrives som sjøvernepliktig medmindre han i rett tid framlegger de nødvendige fartsbeviser.

§ 28. En gang om året holdes for hver av landets innrulleringskretser sesjon på et sted som ligger så bekvemt som mulig under bestyrelse av krigskommissæren eller en for tilfellet beordret offiser. Sesjonen kan berammes utenfor innrulleringskretsen, men ingen

2 april. møtepliktig må derved påføres lengre reise enn høyst 20 km uten-
Nr. 2. for egen krets. Kongen kan dog i særlige tilfelle bestemme at
sesjonen skal holdes uten at denne betingelse er oppfylt og at de
frammøtte får godtgjørelse for reiser som overstiger 20 km utenfor
egen krets. Bestyrelsen av sesjonen kan, når det finnes hensikts-
messig, overdras til innrulleringsnemndens formann eller til et annet
medlem av innrulleringsnemnden, likesom det for avsidesliggende
innrulleringskretser med få utskrivningspliktige kan bestemmes, at
sesjon i enkelte år ikke blir å holde, i hvilket tilfelle kretsens samtlige
utskrivningspliktige som ikke er åpenbart udyktige (§ 29 femte
ledd) utskrives og frammøter til legebedømmelse ved rekruttskolens
begynnelse.

Innrulleringsnemndens medlemmer er til stede ved sesjonen og
framlegger utskrivningslisten med bilag til gjennomgåelse. Forman-
nen og kretsforstanderen kan dog fritas for frammøte, dersom
deres tilstedeværelse anses unødvendig.

Rodeforstanderne avgir ikke møte, hvis de ikke enkeltvis inn-
kalles av vernepliktsstyret. Dessuten plikter alle de hvis verneplikts-
forhold ved anledningen er gjenstand for avgjørelse, å framstille
seg til avhørelse og så vidt nødvendig medisinsk og psykologisk
undersøkelse, samt måling. Også andre så vel eldre som yngre, kan
innkalles, når det anses nødvendig til opplysning om deres egne
eller andres vernepliktsforhold. For sesjonen tilstås lensmannen
og vedkommende polititjenestemann samt kretsforstanderen samme
godtgjørelse som nevnt i § 25.

§ 29. Spørsmålet om militær tjenestedyktighet avgjøres i al-
minnelighet endelig ved de vernepliktiges første frammøte til tje-
neste. Avgjørelsen foretas da av en legenemnd som skal bestå av
minst to leger, hvorav den ene fortrinsvis skal være sanitetsoffiser.
Etter Kongens nærmere bestemmelse kan dog nemnden bestå av
kun sivile leger. I krigstid kan Kongen bestemme at foruten minst
en lege, krigskommissæren eller en dertil beordret stridende offiser
skal være medlem av nemnden.

Ved legebedømmelsen henføres de vernepliktige til en av føl-
gende dyktighetsklasser under hensyntagen også til psykologiske
undersøkelser i den utstrekning slike har funnet sted:

I. Stridsdyktige som deles i 2 dyktighetsgrader:

- a) stridsdyktige av første grad, og
- b) stridsdyktige av annen grad.

II. Hjelpedyktige som likeledes deles i 2 dyktighetsgrader:

- a) brukbare til felthæren (til tjeneste ombord) og
- b) arbeidsdyktige som ikke kan følge hæren (arbeidsdyktige
til tjeneste i land).

III. Udyktige.

Ved sesjoner foretas legeundersøkelsen av bare en lege (sesjonslegen). Henføring til dyktighetsklasse er ved sesjon endelig bare når det gjelder de udyktige. For de øvrige dyktighetsklasser er graderingen bare foreløpig og skal tjene som rettledning for utskrivningsmyndighetene. Kongen kan for sesjoner gi nærmere bestemmelser om forenkling av graderingen av dyktighetsklassene.

2 april.
Nr. 2.

Vernepliktige som ved legebedømmelse i utskrivningsåret finnes udyktige eller bare hjelpedyktige, men som antas å ville oppnå eller gjenvinne stridsdyktighet (hjelpedyktighet) i løpet av et år, kan kjennes midlertidig udyktige og plikter i så fall å framstille seg til bedømmelse i det påfølgende år. Da må det treffes avgjørelse, så at vedkommende henføres til en av de 3 foran nevnte dyktighetsklasser. I unntakstilfelle (visse sykdomsgrupper) som nærmere fastsettes av Kongen, kan dog kjennelsen «midlertidig udyktig» fornyes for ytterligere ett år.

Utskrivningspliktige, hvis udyktighet til militær tjeneste kan godtgjøres fullstendig på annen måte, kan slettes av utskrivningslisten uten forutgått legeskjønn. Kongen bestemmer de nærmere regler herom.

Med Stortingets samtykke kan det treffes bestemmelse om fornyet legeundersøkelse og utskrivning av personell som tidligere er slettet som udyktige.

I krigstid eller når krig er å frykte kan Kongen treffe bestemmelse som omhandlet i foregående ledd.

§ 31. Utskrivningen foretas av utskrivningsmyndighetene etter at alle årets sesjoner er holdt.

Kongen fastsetter bestemmelser om hvorledes vernepliktige av de forskjellige dyktighetsklasser, yrker m. m. skal fordeles på forsvargrener, våpenarter, avdelinger m. v.

Fordeelingen av de vernepliktige til spesialvåpnene samt til de forskjellige tjenesteklasser og innkallelsesterminer foretas, for så vidt frivillige ikke melder seg i tilstrekkelig antall, av krigskommissæren ved loddtrekning blant de dyktige og skikkede til vedkommende slags tjeneste i overvær av 2 vitner. På samme måte forholdes når det innenfor samme tjenesteklasse skal uttas en del til tjeneste, som ikke er gjenstand for ansøking, og det melder seg et større antall frivillige enn det has plass for, samt når det for øvrig skal skje et utvalg hvor ikke alles ønske kan oppfylles.

Det lavere nummer uttas foran det høyere. Kongen bestemmer, hvorledes det for øvrig skal forholdes med hensyn til loddtrekning.

§ 33. Kongen kan bestemme at det skal holdes særskilte sesjoner for utskrivning av sjøvernepliktige.

Sjøvernepliktige skal medbringe til sesjon sin sjøfartsbok eller

2 april. annet sjøfartsdokument, i hvilket fartstiden inntil 1 januar i det
Nr. 2. år, vedkommende fyller 19 år, skal være oppgjort og attestert således som av Kongen bestemmes.

Arsklasserule eller deler derav tilstilles vedkommende rulleførende enheter fra vernepliktsstyret. Hvis særskilte sesjoner holdes kan Kongen bestemme at rulledele skal sendes etter hver av disse.

Kongen gir de nødvendige bestemmelser om uttagning av de kontingenter blant de utskrevne til Marinen, som skal innkalles til tjeneste. Den styrke som innkalles kan fordeles i et bestemt forhold på de to grupper av sjøfolk som er nevnt i § 27.

De opplysninger om sjøvernepliktiges fartstid m. v. som er nødvendige for utskrivningen og verneplikten, meddeles vernepliktsstyret fra mønstringsvesenet.

§ 34. Gjør forholdene det i krigstid nødvendig kan så vel befalingsmenn som menige tilhørende en forsvarsgren m. v. anvendes i en annen forsvarsgren m. v.

§ 35 utgår.

§ 40. Har noen ved bortreise eller på annen måte unndratt seg den tjeneste, hvortil han var utskrevet, kan han utskrives på ny, så snart han påtreffes, uten at neste alminnelige utskrivning oppbeles. Er det grunn til å frykte for at han atter vil forsøke å unndra seg for tjenesten kan han, hvis det er anledning til det, straks settes til tjeneste eller i tilfelle sendes til et av Forsvarets etablissementer eller liknende for å gjøre alminnelig arbeid i inntil 4 måneder uten avkortning i fredstjenesten, likesom han, hvis han er sjøfarende inntil neste utskrivning er undergitt samme innskrenkning med hensyn til adgang til å gå i utenriks sjøfart som de i § 16 omhandlede vernepliktige.

For så vidt allerede utskrevne vernepliktige, med nødvendig tillatelse går i utenriks sjøfart, har de rett til å kreve seg avmønstret fra det skip, hvormed de er forhyrt, når dette er nødvendig av hensyn til oppfyllelsen av deres verneplikt. Vedkommende skipsfører er i sådanne tilfelle forpliktet til å sørge for, at avmønstring finner sted i rett tid.

§ 43. For utskrivning inndeles riket i utskrivningsdistrikter således at hvert infanteriregiment får sitt særskilte distrikt. Derfra foretas utskrivning til alle deler av Forsvaret.

Foranstående skal dog ikke være til hinder for at etter Kongens nærmere bestemmelse mindre avdelinger enn regimentet kan tillegges særskilt utskrivningsdistrikt, at et regimentsdistrikt kan avgi rekrutter til flere avdelinger av infanteriet eller at et infanteriregiment kan rekrutteres fra flere utskrivningsdistrikter.

Ved utskrivningsdistriktenes ordning bør has for øye at infanteriregimentenes styrke så vidt mulig blir like stor, samt at ingeniørtroppene, Hærens artilleri og Hærens lette tropper fortrinsvis får vernepliktige fra de bygder hvor disse våpen har sine kvarterer. 2 april. Nr. 2.

For utskrivning til marinen kan riket inndeles i sjømilitære utskrivningsdistrikter.

Inndelingen i utskrivningsdistrikter kan forandres når Kongen finner det nødvendig.

I krig er det tillatt å ta vernepliktige til avdeling eller tjeneste hvor det behøves, uten å være bundet av distrikt.

§ 49. Vernepliktige av de forskjellige våpenarter har den tjenesteplikt (tjenestetid) som Stortinget til enhver tid bestemmer.

§ 50. Kongen kan bestemme at det ved en eller flere avdelinger skal holdes rekruttskole hvert annet år med 2 årsklasser ad gangen. Likeledes kan Kongen bestemme at innkallelse til rekruttskole skal finne sted allerede i utskrivningsåret.

Utskrevne som før rekruttskolen legitimerer å ha tilfredsstillet de av Kongen med Stortingets samtykke bestemte fordringer som idrettsmenn og som skyttere, kan fritas for de 8 første dager av rekruttskolen, hvis dennes varighet er minst 60 dager, og de 12 første dager av rekruttskolen hvis dennes varighet er 72 dager eller mer.

Vernepliktige som på grunn av egen forsømmelighet, sykdom eller flere års fravær mangler nødvendig ferdighet til tjeneste i sin avdeling under felt, kan etter bestemmelse av generalkrigskommisæreren innkalles til ekstraordinær tjeneste i et visst antall dager.

Vernepliktige med særlig utdanning eller kvalifikasjoner kan forlods uttas som befalelever og til garnisonstjeneste. Kongen gir de nødvendige nærmere bestemmelser herom.

Kongen kan med Stortingets samtykke bestemme, hvorvidt og i hvilken utstrekning vernepliktige før og etter utskrivningen skal delta i skyteøvelser utenfor den tid da innkalling til våpenøvelser finner sted.

Menn i vernepliktig alder som etter Stortingets bestemmelse helt eller delvis er pålagt å avtjene sin verneplikt i Heimevernet, kan innkalles til slik tjeneste også før utskrivning har funnet sted. Dog må ingen innkalles til beordret tjeneste før hans tjenestedyktighet er fastlagt ved legeundersøkelse.

Nærmere bestemmelse om legeundersøkelse og innkalling av slikt personell treffes av Kongen eller den han gir fullmakt.

§ 51. Fredstjenesten skal så vidt gjørlig være avgjort ved utgangen av det 4. vernepliktsår medmindre den vernepliktige selv har foranlediget utsettelse. For medisinerere, tannleger og andre med

2 april. høyere fagutdannelse kan Kongen bestemme lengere utskytning av Nr. 2. tjenesten.

§ 53 utgår.

§ 56. I tilfelle av at Forsvaret eller noen del derav skal settes på krigsfot kan vernepliktige med den begrensning grunnlovens § 25 bestemmer, kalles til tjeneste også i tidligere oppbud enn det de tilhører og uansett om den årsklasse hvortil de hører ikke for øvrig samtidig innkalles. Det samme gjelder om forhenværende vernepliktige befalingsmenn som er oppbudspliktige etter § 5.

Liknende innkallelse kan også finne sted i fredstid, når det gjelder befalsøvelser, særegne instruksjonskurser eller ekstraordinære øvelser av feltmessig art, samt når krig er å frykte eller det finnes påkrevet av hensyn til opprettholdelse av rettsordenen.

Kongen kan bestemme i hvilken utstrekning vernepliktige i stillinger som er viktige for statslivet eller næringslivet kan tilstås fritakelse for eller utsettelse med frammøte når deres avdeling oppsettes på krigsfot.

§ 57. Når det finnes nødvendig å innbeordre vernepliktige til garnison, vakthold eller annen tjeneste utenfor det for dem normerte til avtjening av verneplikten må denne tjeneste for de dertil beordrede ikke være lengre enn 6 måneder. Tjenesten bør så vidt mulig tilgoderegnes vedkommende som utført fredsøvelse.

Ekstraordinær tjeneste av den art som er omhandlet i 1. ledd kan tillates utført ved stedfortreder eller gjennom tjenestebytte ved en annen utskrevet med nødvendig dyktighet. Ingen må dog som følge av sådan tillatelse bli fri for noen del av den personlige tjenesteplikt som for hans våpenart og årsklasse i sin helhet er påbudt til avtjening av verneplikten.

§ 59. Forsvaret i Finnmark fylke organiseres som ett oppbud. For tjeneste i oppbudet kan Kongen frita beboere, for hvem fram-møtet til øvelsesplassen måtte falle uforholdsmessig besværlig.

§ 61. Utskrivning til Sjøforsvaret foregår i Nordland, Troms og Finnmark fylker i den utstrekning Kongen bestemmer.

De i disse fylker hjemmeværende sjøvernepliktige (§ 27) som ikke utskrives til Sjøforsvaret kan etter bestemmelse av Kongen med Stortingets samtykke utskrives til de andre forsvarsgrener m. v.

§ 65. Den som ved forgåelse som i § 64 nevnt søker å unndra seg for utskrivning eller ansettelse ved Forsvaret eller søker å opp-nå uberettiget fordel ved utskrivningen, straffes med fengsel fra 3 måneder til 2 år. For straff fritas han ikke, selv om han finnes udyktig til militærtjenesten.

På samme måte straffes den, som rettsstridig bevirker eller 2 april. medvirker til noen forgåelse som omhandles i nærværende paragraf. Nr. 2.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 2 april 1948.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

2 april.

§ 1. Fra 1 juli 1948 overgår til Steinkjer by:

- I. De deler av Ogndal herred som ligger mellom byens nåværende grenser og følgende nye grenselinje:

Grensen begynner ute i sjøen hvor denne har en dybde av 2 m (cote ÷ 2) på alminnelig lavvann, og går i rett linje gjennom punkt A beliggende ved planovergang over jernbanen for veg til Måsøra, og punkt B beliggende ved vinkelmast på fylkesverkets kraftlinje på Skjeftejordet, fram til punkt C som ligger på haugen sør for eiendommen Haugstua. Fra dette punkt går grensen i rett linje til punkt D beliggende ved sørvestre hjørne av nåværende havegjerde for Nedre Skjefte. Derfra i rett linje til punkt E beliggende ved stikkrenne gjennom riksveg 725 på Guldbergaunet. Fra dette punkt går grensen i rett linje til punkt F som ligger i Ognas nordre løp fram til Byaelva og derpå Steinkjerelvas midtlinje til den gamle bygrense nåes ved Håkkadalen.

- II. De deler av Egge herred som ligger mellom byens nåværende grenser og følgende nye grenselinje: Grensa begynner i den gamle bygrense der hvor østgrensen av jernbanens område skjærer den (merket med bokstaven A på det kart som følger saka) og følger østgrensen av jernbanens område mot nordøst til det sted hvor By Bruks taugbane skjærer jernbanens østgrense (punkt B). Herfra går grensa med noe mer austlig lei i bein linje etter taugbanen til der hvor denne når vestre bredd av Byaelva (punkt C). Her bøyer grensa med rett vinkel mot

2 april. søraust og går i bein line ut til midtlinjen i Byaelva, bøyer mot sørvest og går etter midtlinjen i Byaelva til den nåværende bygrense (punkt D).

§ 2. De nye grenselinjer skal på Statskassens bekostning merkes med grensesteiner ved en åstedsforretning som holdes av personer Justisdepartementet oppnevner. Forretningen stadfestes av Kongen. Justisdepartementet bestemmer når forretningen skal holdes og fastsetter salærene for de oppnevnte grensemerkingsmenn.

§ 3. De områder som etter § 1 legges til ladestedet Steinkjer skal fra 1 juli 1948 utgå av landets matrikkel og i enhver henseende høre under ladestedet. Dog skal dette ikke ha noen virkning på den odel som 30 juni 1948 måtte hvile på jord i byutvidelsesområdene.

§ 4. De personer som ved overføringen bor på byutvidelsesområdene, skal med omsyn til kommunevalglovens bestemmelser om stemmerett anses som bosatt i Steinkjer fra det tidspunkt de sist tok bopel på nevnte områder.

§ 5. De som 1 juli 1948 i medhold av gjeldende lovgivning driver kjøpmannshandel på byutvidelsesområdene, skal ha rett til å fortsette sin næring i Steinkjer mot å melde seg for politimesteren i Inntrøndelag, Steinkjer, innen 1 september 1948.

De som 1 juli 1948 i medhold av gjeldende lovgivning driver håndverksnæring på nevnte områder, skal ha rett til på disse å fortsette sin næring mot å melde seg for politimesteren i Inntrøndelag innen 1 september 1948.

Vedkommende departement gir nærmere forskrifter til gjennomføring av bestemmelsene i denne paragraf.

§ 6. Bygninger på byutvidelsesområdene nyter ikke godt av det nedslag av brannkontingent som i medhold av lovgivningen om Norges Brannkasse er eller måtte bli tilstått bygninger innen de eldre byområder. Om og i hvilken utstrekning noe slikt nedslag i tilfelle skal tilstås noen del av bebyggelsen på byutvidelsesområdene bestemmes etter reglene i lovgivningen om Norges Brannkasse.

§ 7. På byutvidelsesområdene skal det, inntil annerledes bestemmes av vedkommende departement, være tillatt å oppføre trebygninger i samsvar med reglene i §§ 114 og 115 i bygningsloven av 22 februar 1924.

§ 8. Vedkommende departement bemyndiges til å treffe de forføyninger med omsyn til omberegning av de geistlige tjenestemenns lønninger i Steinkjer og Sparbu prestegjeld som byutvidelsen måtte gjøre nødvendig.

§ 9. Avgjørelser om det økonomiske oppgjør mellom Steinkjer 2 april. og Ogdal og mellom Steinkjer og Egge kommuner treffes ved skjønn.

Skjønnsnemnda skal bestå av 3 personer, hvorav Justisdepartementet oppnevner formannen med varamann og fylkesmannen i Nord-Trøndelag oppnevner de to øvrige medlemmer med varamenn. Skjønnsnets medlemmer skal bo utenfor de interesserte kommuner. Skjønnsnemndas avgjørelse, som er endelig, treffes ved begrunnet kjennelse, hvori også bestemmes terminene for betalingen av de eventuelle skjønnsbeløp.

Justisdepartementet gir de nærmere regler for avholdelse av skjønnet.

Omkostningene ved skjønnet fastsettes av Justisdepartementet og bæres av Steinkjer kommune.

For så vidt det ikke kommer i stand noen minnelig ordning mellom Nord-Trøndelag Elektrisitetsverk og Steinkjer kommune og en av partene forlanger det, skal Nord-Trøndelag Elektrisitetsverks kraftledninger med tilhørende nødvendige anlegg for forsyning av de i byen innlemmete strøk med elektrisitet overtas av Steinkjer kommune etter takst av den i denne paragrafs annet ledd omhandlede skjønnsnemnd, supplert med to spesielt sakkyndige oppnevnt av Justisdepartementet. Skjønnsnemnda avgjør dessuten mulig tvist om overtakelsens omfang. Krav om overtakelse som nevnt må være satt fram for fylkesmannen i Nord-Trøndelag innen 1 september 1948.

Kongelig resolusjon.

2 april.

I. Konsesjonsgrensene etter skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 og jordkonsesjonsloven av 10 desember 1920 nedsettes — i medhold av samme lovers §§ henholdsvis 5 og 4 — slik:

- a. etter skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første ledd og § 4 til 2 dekar og etter § 3, annet ledd, til 30 dekar samt
- b. etter jordkonsesjonslovens § 1, første ledd, til 2 dekar og etter § 1, tredje ledd, til 30 dekar for Lunner herred, Oppland fylke.

II. Kgl. resolusjon av 29 august 1930 om nedsettelse av skog- og jordkonsesjonsgrensene for Lunner herred oppheves.

III. Denne resolusjon trer i kraft straks.

2 april.

Kongelig resolusjon.

I. I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 14 mai 1917 § 1, bestemmes:

Oppsamling, omsetning, rensing og raffinering av brukte og på annen måte forurensede smøreoljer, transformatoroljer og bryterolje og omsetning og bruk av rensede og omraffinerte oljer, skal skje etter bestemmelser som gis av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet eller den dette gir fullmakt.

II. Kongelig resolusjon av 8 desember 1939 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet til å gi forskrifter om oppsamling av brukt automobilmøreolje og kongelig resolusjon av 5 januar 1940 om bemyndigelse for Forsynings- og gjenreisningsdepartementet til å gi forskrifter om regenerering og rensing (bearbeiding) av automobilmøreolje m. m. oppheves.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.